

INDHOLD

Indledning	5
1. Til alle overalt	7
2. Kraft til at vidne	13
3. Nyt liv i Kristus.....	16
4. Dit personlige vidnesbyrd	21
5. Hvordan man kan lede et menneske til Kristus....	25
6. Søgen efter sjæle	35
7. Hvordan man skal behandle specielle situationer	43
8. Brugen af illustrationer	50
9. Fra bekendelse til medlemskab i menigheden ,,,	52
10. Programmet startes	63
Tillæg	69

Metoden i denne håndbog, hvor man stilles ansigt til ansigt med den, man skal vidne for, er en plan, som skridt for skridt viser, hvordan man kan lede et menneske til Jesus Kristus. Denne metode er baseret på Bibelens hellige ord og Profetiens ånd, især bogen Vejen til Kristus.

Håndbogen AT VIDNE FOR KRISTUS, som kan bruges som en vejledning for lægmænd, blev udarbejdet og fremstillet til brug i personlig evangelisme af Generalkonferensens lægmandsafdeling prædikantafdeling sabbatsskoleafdeling afholdsafdeling ungdomsafdeling.

FORORD

AT VIDNE FOR KRISTUS beskriver nøje "det mest betydningsfulde arbejde, som kan udføres", "en gerning fra hjem til hjem søgende efter sjæle og ledende efter det fortabte får." Evangelism, side 431.

En dag vil menigheden forstå, at i mere end 100 år har hele himmelen ventet på, at trofaste Kristuscentrerede mennesker, som holder Guds bud, vil forstå "det mest betydningsfulde arbejde", og som vil "vise verden hans And og karakter." - Lys over hverdagen, 2. bind, side 237.

En dag vil det blive meget klart for mange af os, at som Syvende dags Adventister har vi et specielt budskab til en speciel tid. Lad denne sætning brænde sig ind i vore hjerter. Det betyder, at der findes ingen anden gruppe på denne jord, som har fået en lignende opgave end den, Syvende dags Adventister har haft i mere end et århundrede. Når man personligt har taget imod dette budskab, så skulle det ikke være nødvendigt at overtale eller true Syvende dags Adventister til at dele sin tro med andre. At forstå dette budskab skulle være motiv nok til at vidne om Kristus. At udvise hellig frimodighed, at være tiltalende og bringe budskabet på en uimodståelig måde burde karakterisere menighedens medlemmer, som alt for længe har været forsigtige, tilbageholdne og usikre på, hvad det i virkeligheden var, at de havde at dele med andre, som kunne vække verdens opmærksomhed.

Det er menighedens største forret at være den generation med trofaste vidner, som skal fortælle om Guds kærlighed og magt. Institutionernes vækst, tiltalende radio- og TV programmer og at udføre velfærdsarbejde er alt sammen af betydning, men uden at vi på en dynamisk, effektiv og personlig måde vidner for andre, vil alt vort arbejde være forgæves. Det vil være skyer uden regn. Løfter uden opfyldelse.

Det personlige vidnesbyrd, som leder mennesker til Kristus, er ikke et af mange valg, som en kristen har. ET SANDT KRISTENT VIDNE og hans arbejde bærer frugt. Effektive vidnesbyrd må have højeste prioritet i den virkelige kristnes liv.

Formålet med denne lille håndbog er at forklare, hvordan det at vidne for andre kan blive mere effektivt. Vi tror, at der er tusinder af ivrige menighedsmedlemmer, unge og ældre, som er klar over, hvilken sen time de selv og verden lever i og ønsker at få den rette vejledning om, hvordan man kan få kontakt med andre mennesker og lede dem til Kristus. Man må lægge grundige planer. Man må inddele menigheden i distrikter. Prædikanten må til stadighed have overopsyn med distrikterne i samarbejde med konferensens afdelingssekretærer og administratorer.

Ellen G. White forudsagde et gennembrud i det sjælevindende arbejde, når Syvende dags Adventister forstod deres skæbne og svarede med hellig frimodighed og overgivelse: "Når vi helt og fuldt overgiver os til Kristi tjeneste, så vil Gud udgyde sin ånd i rigt mål. Men det vil ikke ske, så længe de fleste i menigheden ikke samarbejder med Gud." - Christian Service, side 253.

Guds ånd tilføjer sin ubegrænsede guddommelige kraft, når "vi har et OPLYST FOLK, som selv har erfaret, hvad det vil sige, at samarbejde med Gud." - Samme. Det vi trænger er oplysning.

Denne lille håndbog foreslår en træningsperiode på tre måneder. Men man bør ikke holde op med at vidne for andre, når de tre måneder er gået. Det må være en livsnødvendighed for en adventist at vidne for andre. Det må det være for alle, både prædikanter og lægsøskende i fællesskab. Kære bror og søster, det afhænger af dig, om det materiale, som nu er i dine hænder, bare skal blive endnu et program, eller om du i dette vil genkende grundelementerne fra den guddommelige vejledning. De må gennemføres, udvikles og personliggøres i det afsluttende arbejde.

Mange af os bruger megen dyrebar tid og kostbare midler på at gøre gode ting, som andre, som ikke er velsignet med kundskaben om den tredje engel s budskab, kunne gøre lige så godt. Kun de, som kender Kristus og de tre engles budskaber (Åb. 14) kan give "det vidnesbyrd, Herren kalder os til, og uden det vil verden gå til grunde." - Den store Mester, side 228. Lad

os lægge det til side, som andre kan udføre og lad os hellige vore kræfter til "det mest betydningsfulde arbejde" at vidne om Gud, som ønsker "at frelse sit folk fra dets synder." (Matt. 1,21) Lad os vidne om vor elskede herre, som vil vende tilbage til planet Jorden, så snart alle har fået anledning til at tage imod ham eller forkaste ham som herre i deres liv.

Jeres i det afsluttende arbejde, - Robert H. Pierson.

INDLEDNING

Profetien s And åbenbarer klart og tydeligt de mest fremgangsrigge måder, hvorved man effektivt kan vidne for andre. Denne håndbog AT VIDNE FOR KRISTUS er udgivet som en hjælp til at bringe disse inspirerede metoder og villige mennesker sammen. Den beskæftiger sig med emner som at hverve menighedsmedlemmer til at vidne, at oplære dem og organisere dem til et arbejde, hvor de kan nå andre mennesker med Guds sidste kald til omvendelse. Yderligere specificeret drejer det sig om at lede et menneske til helt og fuldt at tage imod Jesus Kristus.

"Mange er villige til at arbejde, hvis de var blevet undervist om, hvordan de skulle begynde. Det er nødvendigt at undervise og opmuntre dem. Enhver menighed burde være en skole, der uddanner missionsarbejdere. Dens medlemmer burde undervises i at holde bibellæsninger, at lede og undervise en sabbatsskoleklasse, hvordan man bedst kan hjælpe de fattige og passe de syge, og hvordan man skal arbejde for de nyomvendte. Der burde være sundhedskursus, koge kursus og kursus i forskellige grene af kristeligt hjælpearbejde. Der skulle ikke alene gives undervisning, men praktisk arbejde under ledelse af erfarne lærere. Lad lærerne gå forrest og arbejde blandt folk, og andre, der er sammen med dem, vil lære af deres eksempel. Et eksempel er mere værd end mange forskrifter." - The Ministry of Healing, side 149.

De principper, som er blevet fremholdt i dette citat, er blevet prøvet ude i feltet, og det har vist sig, at det virker. Dette burde ikke være nogen overraskelse. Hver eneste gang, at Syvende dags Adventister har fulgt Profetiens Andes råd på medicinens, kostens, uddannelsens og ungdomsarbejdets områder, har vi gjort fremgang. Når vi begynder at praktisere Herrens undervisning på det sjælevindende område, kan vi forvente at se, at tusinder vil omvende sig.

I bøger som *Vejen til Kristus*, *Christian Service*, *Evangeliets tjenere* og *Evangelism* har vi fået værdifuld undervisning i personlig vidnetjeneste. Der findes mænd i adventbevægelsen, som har ført denne inspirerede vejledning ud i praksis. De har udviklet en fin og effektiv plan, så det ene menneske kan vidne for det andet. Det er en plan, som henviser mennesket til Jesus Kristus, den korsfæstede frelser. Det viser hen til ham, som ikke bare er vort eneste håb til frelse, men også er hjertet og kilden bag alle Bibelens læresætninger.

Når vi fører disse sjælevindende planer ud i praksis, vil Guds ords specielle sandheder for disse sidste dage blive en levende realitet ikke bare for os, men også for dem som bliver omvendt.

Den tid vi lever i udfordrer hver missionsarbejder og ethvert menighedsmedlem til personligt at involvere sig i arbejdet med at nå ud til alle. Der er forskellige måder, hvorved man kan skabe interesse for evangeliet: litteraturuddeling, bibelkampagnen, bibelgrupper blandt naboer, venskabsgrupper, helsestudier, afholdsprogrammer, o.a. Disse metoder er gode til at vække interesse blandt mænd, kvinder og børn for Jesus Kristus og den specielle sandhed for vor tid. Vi bør fortsætte med at bruge disse og andre metoder. Men denne håndbog, som du nu har i hånden er udtænkt med det formål for øje at undervise i kunsten at lede andre til Kristus. Vort mål må være, at de mennesker, hvis interesse er blevet vakt ved hjælp af de tidligere nævnte aktiviteter, skal ledes til at tage imod Jesus Kristus som deres personlige herre og frelser.

Ordet AT VIDNE, som bruges i denne håndbog omfatter enhver måde, hvorpå vi kan dele vor personlige erfaring med Jesus med andre. Det indbefatter den originale appel om at overgive sit liv til Kristus så vel som det at give bibelstudier.

Velsignelserne ved at vidne for Kristus er dobbel. Den glæde at se sjæle født ind i Guds rige er uadskillelig fra den fornyende erfaring, som man selv får, når man deler sin tro med andre. Vor herre havde begge disse to velsignelser i tanke, da han gjorde det sådan, at vi skulle tage del i hans arbejde med at vinde sjæle.

"Gud kunne have nået sit formål med at frelse syndere uden vor hjælp, men for at vi skulle kunne udvikle egenskaber, der ligner Kristi, må vi deltage i hans arbejde. For at få del i hans glæde - glæden ved at se syndere blive frelst ved hans offer - må vi tage del i hans

bestræbelser for at frelse dem." - *Den store Mester*, side 90.

Det er Gud, som afslutter arbejdet, men han vælger at gøre det ved hjælp af menneskelige redskaber!

Vi har et væld af undervisning til vor rådighed, som handler om, hvordan vi skal præsentere vore specielle læresætninger f.eks. loven og sabbaten, helligdommen, udødelighed og Profetiens Ånd. DETTE ER UUNDVÆRLIGE LÆRDOME, SOM MENNESKENE MÅ FÅ KENDSKAB TIL, når de forbereder sig til dåb.

Sjælevinderen må løfte sandhedens fane højt.

"Sandheden, som den er i Jesus". Denne håndbog koncentrerer sig imidlertid om dette at præsentere Jesus Kristus som svaret på menneskenes store behov!

1. kapitel

Til alle - overalt

Efterhånden som den ene krise efterfølger den anden, gribes syvende dags adventister i hele verden af en ny følelse af alvor. Vi ser kriserne overalt: i regeringer, moral, forurening, overbefolkning, vand, energi, fødemidler og religion. Som dagene går, bliver listen bare længere og længere.

Gud har oprejst sin sidste menighed, for at mænd og kvinder kan blive forberedt til den afsluttende krise. "Menneskene bliver snart tvunget til at tage store beslutninger. De må have anledning til at høre og forstå Bibelens sandheder, for at de kan stille sig på den rette side. Klart og tydeligt kalder Gud på sine budbærere, så de kan advare byerne, mens nådetid endnu findes og skarerne er modtagelige for den omvendende indflydelse fra Bibelens sandheder." - *Evangelism*, side 25-26.

Vi bliver mere og mere overbevist om, at Jesu genkomst er meget nær. Alt er klart til hans tilbagekomst. De store tidsprofetier er gået i opfyldelse. Verden har nået bunden med hensyn til det moralske forfald, som Bibelen har forudsagt om verdens ende. Gud er fuldt ud i stand til at fuldende domsfasen, som må afsluttes, før han kommer. Det, som menigheden mangler, er at genspejle Guds billede og viderebringe frelsesbudskabet til alle i hele verden. Denne nødvendige forandring af karakteren er både en kvalifikation for en Kristus-centret vidnetjeneste og også et biprodukt af det!

"Menigheden må blive klar over, at det er dens pligt at bringe evangeliet om den nærværende sandhed ud til alle skabninger." - Christian Service, side 111.

For at kunne udføre denne opgave, må vi have kendskab til evangeliet om den nærværende sandhed og være i stand til at bringe det videre til andre på grundlag af den levende erfaring, vi selv har med evangeliets Kristus. Vor erfaring med Kristus bliver større og større, efterhånden som vi tjener ham. "Når menighederne bliver levende, arbejdende menigheder, vil Helligånden blive givet som svar på deres inderlige bønner... Så vil himmelens sluser blive åbnet for sildigregnets strømme." - Ellen G. White, Review and Herald, 25. februar 1890.

Organisering og oplæring

Foruden det ansvar vi har med at bringe evangeliet til alle skabninger og den helligelse, som er nødvendig dertil, kræves der også organisering. Uden en organiseret plan kan hverken helligelse eller nidkærhed resultere i, at alle får kendskab til sandheden, som den er i Jesus.

Gud overdrager til sin menighed ansvaret med at finde måder og veje, så hvert medlem kan tage del i at nå alle overalt med budskabet. "De, som er menighedens åndelige ledere, burde udtænke måder og midler, hvorved hvert eneste menighedsmedlem kan få del i en eller anden gerning i Guds værk... Man har ikke lagt og fulgt bestemte planer, så alles talenter kunne blive benyttet i aktiv tjeneste. Der er kun få, som forstår, hvor meget som er gået tabt på grund af dette." - Christian Service, side 61.

Et af de sidste store tegn på Jesu snare genkomst er udbredelsen af evangeliet til hele verden og til alle mennesker. Enhver, som kender Kristus og hans budskab, har som pligt, og er det et privilegium for, at gøre sin del i udbredelsen af dette evangelium, som vil fremskynde hans dags komme.

Før apostlen Paulus døde, var han i stand til at erklære, at evangeliet var blevet "prædiket for enhver skabning under himmelen." (Kol. 1,23)

Det må være på sin plads at komme med en betragtning over, hvordan det var muligt for så få at gøre dette på så kort tid. Derved kan vi finde ud af, hvordan den

sidste menighed kan ,fuldføre sin opgave: at prædike evangeliet til alle skabninger.

Først lægger vi mærke til, at befalingen om at vidne for andre blev fremlagt for menigheden i ord som disse:

"Kom og følg mig, og jeg vil gøre jer til menneskefiskere." (Matt. 4,19)

"Fra nu af skal du fange mennesker." (Luk. 5,10)

"Og dette evangelium om riget skal prædikes over hele jorden til et vidnesbyrd for alle folkeslagene." (Matt. 24,14)

"Og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria, ja, indtil jordens ende." (Ap.g. 1,8)

"Gå ud i alverden og forkynd evangeliet for al skabningen:" (Mark. 16,15)

Med dette for øje - at prædike evangeliet for alle mennesker hvert et sted på jorden - tog de første kristne del i tjenesten med at gå fra hjem til hjem. "Og de holdt ikke op med hver dag at lære i helligdommen og i hjemmene og at forkynde evangeliet om, at Jesus er Kristus." (Ap.g. 5,42)

Den første menighed må også haft et system at gå efter med hensyn til at inddele i distrikter. For når man skal begynde at arbejde fra hjem til hjem, er det nødvendigt at få et bestemt område som sin opgave. Ifølge Ap.g. 16,4 kom denne vejledning fra apostlene og de ældste i Jerusalem. Det ser ud, som om det var almindeligt, at man enten sendte en arbejder eller et team på to - som Barnabas og Markus, Paulus og Silas - ind i specielle områder.

Oplæring på stedet

Disse første evangelister oplærte enhver nyomvendt til at være sjælevinder. Det forventede man tilsyneladende af dem. Paulus siger, at nogle var apostle, profeter, evangelister, pastorer og lærere for at "gøre de hellige fuldt beredte til deres tjenestegerning." (Ef. 4,12)

Der er al grund til at tro, at disciplene, som modtog deres _tjeneste oplæring i løbet af de tre år, som de var sammen med Jesus, gav lignende på stedet oplæring til de mennesker, som de vandt.

"Mesteren gik de selvretfærdige jødiske ledere forbi og valgte ringe, ulærde mænd til at forkynde de sandheder, som skulle forandre verden. Disse mænd ville han opdrage og uddanne til at være hans menigheds ledere. Derefter skulle de uddanne andre og sende dem ud med evangeliets budskab." - Mesterens efterfølgere, side 15.

Paulus belærede Timoteus om at undervise mænd, som igen kunne være i stand til at undervise andre. "Og hvad du hørte af mig i mange vidners nærværelse, skal du betro til pålidelige mennesker, som vil være duelige til også at lære andre." (2 Tim. 2, 2) på denne måde voksede hæren med kristne arbejdere meget hurtigt.

De mennesker, som apostlene omvendte, blev oplært så godt at da forfølgelsen kom og forårsagede, at de måtte flygte fra Jerusalem og sprede sig, drog de "imidlertid omkring og forkyndte evangeliets ord." (Ap.g. 8,4) Det første vers siger: "Alle, undtagen apostlene, spredtes." Læg mærke til, at det var menighedsmedlemmerne - ikke bare apostlene - som prædikede:

Sidst, men sandelig ikke mindst i vor betragtning af den første menigheds fremgang i at vidne for andre, var deres helligelse, enhed og afhængighed af Helligånden. Det var underordnet med de materielle ting i sammenligning med Guds gerning (Ap.g. 2,44-45). De var alle samlede (1. vers). Og da blev Helligånden - ligesom i dag - "givet dem, der adlyder ham." (Ap.g. 5,32)

Syvende dags Adventistmenigheden er spredt ud over hele verden som et resultat af, at de principper for organisering, som er fremsat i Bibelen, er blevet fulgt. Der er tydeligt omtalt to hovedprincipper for organisering i Bibelen - overdragelse af ansvar og tildeling af specielle distrikter. på Det gamle Testaments tid gav Mose svigerfar guddommelig inspireret råd til Hoses, da han rådede ham til at inddele arbejdet - med øverster over tusinder, over hundreder og over ti. Da kan vi tænke på. vore divisioner, unioner, konferenser og menigheder som en videreførelse af dette princip.

Specielle distrikter

Hvis en konferens formand ikke gav prædikanterne bestemte områder at arbejde i, ville det ende med kaos. Det er ikke nok at sige: "Hele dette land er vort distrikt.

Gå og arbejd, hvor I vil." Da er det let at forestille sig, hvad der vil ske.

Det samme vil ske med menigheden. Menighedsmedlemmerne må dele menighedens distrikt imellem sig, så de systematisk kan arbejde fra dør til dør. Arbejdet fra dør til dør fortjener og kræver den største prioritet blandt menighedens aktiviteter.

"Arbejdet med at gå fra hjem til hjem søgende efter sjæle og ledende efter det fortabte får, er det mest betydningsfulde arbejde, som kan udføres." - Evangelism, side 431.

Hvis forholdet mellem menighedens medlemstal og befolkningstallet er sådan, at det er umuligt at nå alle ved at gå fra dør til dør, kan man vælge en del af distriktet til dette systematiske arbejde fra dør til dør. Resten af distriktet må da blive den enkeltes ansvar eller overlades til et team, som skal følge interesserne op.

Det er tydeligt, at de religiøse grupper, som vokser hurtigst, er de, som stiller menneskene personligt og direkte" overfor et bibelsk beslægtet budskab. Indirekte henvendelser giver som regel mindre resultater.

Andre budbærere med andre budskaber når til alles dør. Hvorfor kan vi så ikke? Det kan åbenbart gøres. Det bliver gjort. Gud forventer selvfølgelig ikke mindre af sine udvalgte vidner end det, som bliver gjort af budbærere, som har udvalgt sig selv, og som går ud uden at vide, hvad den rette sandhed er:

Er det ikke vigtigt, at vi er sikre på, at vi forstår, hvad det budskab, som vi er blevet bedt om at dele med alle, overalt, består af?

Det er ganske enkelt vort arbejde at lede mænd og kvinder tilbage til det fællesskab med Skaberen, som fandtes, før synden kom ind i verden.

Vor gerning er en udvidelse af Kristi gerning. For Han sagde: "Ligesom Faderen har udsendt mig, således sender jeg også jer." (Joh. 20,21)

Kristus har givet os et mønster for vort arbejde. Han bekendtgjorde og åbenbarede sin Fars kærlighed. Det bør vi også gøre. Han fortalte om tilgivelsen og nåden, når et menneske tror og angreder. Det samme bør vi gøre. Jesus gjorde frelsesvejen enkelt. Det samme bør vi gøre.

Ethvert kristent vidne bør ganske kort kunne forklare frelsesplanen. Han bør være i stand til at lede et

menneske gennem de nødvendige skridt og hjælpe ham til at tage en bestemmelse om at overgive sig helt til Kristus. Budbærerens liv, såvel som hans budskab, bør åbenbare Kristus.

Den sidste menighed har fået den samme befaling og det samme frelsesbudskab, som den første menighed fik. Ethvert menneske må høre budskabet, før nådetiden er forbi. Ligesom i Noas dage må hver mand og kvinde vælge mellem to alternativer. Al vor aktivitet - åndelig såvel som timelig - bør planlægges med vort guddommelige formål klart for øje.

"Menigheden er Guds udvalgte kraft til menneskenes frelse. Den blev organiseret til tjeneste, og det er dens mission at udbrede evangeliet til hele verden." - Christian Service, side 15.

"Menigheden må være klar over den opgave, den har, i at bringe evangeliet om den nærværende sandhed til alle mennesker." - Samme, side 111.

"Bring Guds ord til alle menneskers dør." - Samme, side 144.

Formålet med at nå alle mennesker i hele verden med budskabet om Guds nåde kalder på ethvert menighedsmedlem til at deltage i en eller anden form for vidneprogram. Det appellerer også til, at man i hver menighed har et træningsprogram, så menighedens medlemmer kan blive udstyret til effektiv tjeneste.

"Gud forventer personligt arbejde af enhver, som han har betroet kundskab om sandheden for denne tid. Alle kan ikke rejse til fremmede lande som missionærer, men alle kan være missionærer i sit hjemland blandt familie og naboer." - Samme, side 9.

"Hver eneste menighed burde være en skole" som uddannede missionsarbejdere." - Samme, side 59.

Gud har overladt til den lokale ledelse at gennemføre denne undervisning. "De, som har de ledende stillinger i menigheden, bør tænke mere på at lægge planer for ledelsen af arbejdet i menigheden. De bør arrangere det sådan, at hvert menighedsmedlem får sit at udføre, så ingen lever et formålsløst liv, men at alle kan gøre, hvad de kan i henhold til de evner, de har fået." Samme, side 62.

"Overalt, hvor en menighed bliver oprettet, bør medlemmerne aktivt tage del i missionsarbejdet. De bør besøge hver familie i nabolaget og have kendskab til deres åndelige tilstand." - Samme, side 12.

I lyset af dette ser man behovet for opdeling og tildeling af distrikter.

Menigheden blev organiseret for at prædike evangeliet. I disse sidste dage må alle mennesker i hele verden få dette budskab at høre: Det er menighedens ansvar at give hvert menighedsmedlem sit distrikt og oplære til aktiv vidnetjeneste.

Men Helligånden må give os kraft til at vidne. Ingen behøver at blive skuffet. "Helligånden vil komme til alle, som beder om at få livets brød at give til sine naboer." - Samme, side 252.

Med tegn på hver hånd, som peger på Jesu nære komme, er det på høje tid at organisere vore menneskelige kræfter, så himmelen kan forene dem med de guddommelige kræfter, så arbejdet kan sprede sig som ild i kornstubbene:

2. kapitel

Kraft til at vidne

Den store anden adventbevægelse voksede frem af en åndelig vækkelse i det 19. århundrede. Den var en del af reformationsbevægelsen - en reformation, som endnu ikke var fuldendt. Enhver del af Kristi undervisning, som var blevet fordrejet, måtte komme til sin ret igen. Med tålmodighed lod Gud menneskene søge i skrifterne og prøve hvert trospunkt, efterhånden som dette betydningsfulde arbejde med at genindføre sandheden fortsatte.

Helligånden bringer en anden vækkelse i dag. Evangeliets lærdomspunkter er blevet genindført, og Kristus har trådt frem som centrum for dem alle. Men nu er tiden kommet, da den apostolske plan med at sprede evangeliet til alle også må gennemføres. Denne plan kræver, at alle medlemmer tager del. Gud har overdraget til menighedens ledere at finde veje og måder, hvorved denne fuldstændige deltagelse kan blive en realitet.

Vi har brug for Helligånden

Men før vi taler om planer, teknik og hjælpemidler, må vi være klar over vort største behov. "En genopvækkelse til sand gudsfrygt er vort største og mest nødvendige behov. Det bør vi søge fremfor alt andet." - Christian Service, side 41.

"Helligåndens arbejde på vor sjæl er vort største behov." - Evangelism, side 299.

Vi må forene vore hjerter med Kristus, så vel som vort liv må være i harmoni med hans gerning. "Når vi forener vore hjerter med Kristus og vort liv er i harmoni med hans gerning, så vil Helligånden, som faldt over disciplene på pinse festens dag også falde på os." - Samme, side 697-698.

Det er menighedens privilegium at få denne erfaring i dag. "Vi ser frem til at skulle få Helligåndens udgydelse en gang i fremtiden, men det er menighedens privilegium at få den nu. Søg efter den, bed om den og tro på det. Vi må få den, og himmelen venter på at give os den." - Samme, side 701.

Ved begyndelsen af dette træningsprogram, hvor vi skal oplæres i at vidne om Jesus, må der lægges stor vægt på hver deltagers helligelse. Oprigtigt bønne- og andagtsliv vil resultere i guddommelig kraft, og "når guddommelig kraft bliver forenet med menneskelige kræfter, vil arbejdet sprede sig som ild i kornstubbene." - Selected Messages, 1. bind, side 118.

Blandt forudsætningerne for Helligåndens udgydelse er lydighed overfor Guds åbenbarede vilje, enighedens ånd og helligelse til tjeneste. Helligånden gives os, så vi kan være i stand til tjeneste og vil ikke blive givet, så længe vi fortsat er dovne og uaktive.

"Jeg blev vist, at Guds folk ventede på, at en forandring skulle finde sted - en uimodståelig magt skulle tage bolig i dem. Men de vil blive skuffede, for der tager de fejl. De må selv gøre noget, de må selv gå i gang med arbejdet og inderligt råbe til Gud om at lære sig selv at kende." - Christian Service, side 43.

Når vi med sand helligelse tager imod udfordringen til en gerning, som ikke kan udføres uden guddommelig hjælp, vil Gud udgyde sin ånd.

"Når vi helt og fuldt har overgivet vort liv til Kristi tjeneste, vil Gud udgyde sin ånd uden mål. Dette vil ikke ske, så længe størstedelen af menigheden ikke samarbejder med Gud." - Samme, side 253.

Hver dag må vi tage os tid til bibelstudium og samfund med Gud. Hvis vi ikke tager tid til andagt og bøn, vil vi ikke have udholdenhed, som er en absolut betingelse for fremgang i dette arbejde. For at kunne fremstille Jesus på den rette måde, må hver sjælevinder erfare, at Kristus bor i ham. Ved hvert møde i

træningsprogrammet i vidnetjeneste må der være tid til inderlig bøn.

"Tal til sjæle, som er i fare. Få dem til at se på Jesus på korset, som døde, for at det skulle være muligt for dem at gå fri. Tal til synderen med hjertet fuld af Kristi medlidende og ømme kærlighed. Tal til dem med inderlighed. Når du prøver, at vinde en sjæl til at se på Kristus og leve, bør du ikke tale hårdt eller højt. Overgiv dig selv til Kristus først. Når du ser på den himmelske talsmand, vil du forandre dig. Da kan du mildt og dæmpet henvise den angrende synder til ham, som besidder den frelsende kærligheds magt. Bed sammen med disse mennesker læg dem i tro ned ved korsets fod. Lad dem få det samme at se, som du har set: Jesus Kristus, som bærer al vor synd. Få dem til at se bort fra selvet og se på frelseren, og sejren er vundet." - Evangelism, side 298-299.

"Det er Helligånden, som får sandheden til at gøre indtryk på dem." - Samme, side 299.

Når vi bliver klar over dette, vil vi dagligt bede om Helligåndens dåb, og vi vil få resultater at se:

At vidne - en befaling og en læresætning

Kristen vidnetjeneste er ikke en plan, som menighedsledere har fundet på. Det er ikke et program, som mennesker har lavet. Det var Gud, som indsatte denne plan. Man kan ikke have en fuldkommen kristen erfaring uden den. At dele sandheden med andre går hånd i hånd med at tro og leve sandheden. Det ene kan ikke være fuldkomment uden det andre. Bibelen siger: "Thi når du med din mund bekender Jesus som Herre og i dit hjerte tror, at Gud opvakte ham fra de døde, skal du blive frelst." (Rom. 10,9)

At vidne er en af kristendommens store læresætninger:

Kristendom er ikke teori. Det er ikke bare nogle læresætninger eller et trossystem. Det er en person. Det er vort forhold til denne person, Jesus Kristus, som fremkalder den mirakuløse forandring i livet, som kaldes omvendelse eller den nye fødsel. At vidne for andre er kunsten på en taktfuld og--kærlig måde at lede andre til Jesus.

"Evangeliet skal ikke forkyndes som en død teori, men som en levende kraft, der kan forvandle livet." - Den store Mester, side 564.

3. kapitel

Nyt liv i Kristus

Når vi benytter fremgangsmåden, som er fremsat i bogen Vejen til Kristus, bliver vort budskab aktuelt for et mere og mere verdsliggjort samfund.

"Der er mange, som ønsker at vide, hvordan de kan blive frelst. De ønsker en klar og enkel forklaring på, hvad der er nødvendigt, så de kan blive omvendt, og ... (arbejderne burde) på en enkel måde vise vejen, som syndere må følge for at komme til Jesus og blive frelst. Ligesom Johannes bør de vise dem vejen til Kristus. I åbenhjertighed og fyldt af Kristi kærlighed bør de sige: "Se det Guds lam, som bærer verdens synd." En stærk og alvorlig appel bør rettes til synderen om at angre og omvende sig." - Evangelism, side 188.

Fremstil Jesus først

Den fremgangsmåde, som nævnes i bogen Vejen til Kristus, er den bedste måde at nå fortabte mænd og kvinder. Kun når et menneske ser Kristus i al hans skønhed, er han rede til at "komme i det rette forhold til ham, som har elsket ham med en så forunderlig kærlighed:" - Vejen til Kristus, side 20.

Det er Kristus i sin skønhed og sin elskelighed, som får et menneske til at angre, bekende og fuldstændig overgive sin vilje til ham, som døde for ham. Det er Kristus, som leder ham fremover til at udføre kristenlivets pligter. Det er prøven på hans trofasthed og tjenesteforhold.

Når vi helt og fuldt samarbejder med Helligånden og derved leder menneskene til et kærligheds- og trofasthedsforhold til Kristus og giver dem forsikringen om frelse gennem hans offer, så vil de med glæde tage imod ham som herre i deres liv. De vil villigt adlyde ham i alt, også i de afgørende prøver vedrørende sabbaten og den kristnes forhold til verden.

Det er ikke så mærkeligt, at vi har fået dette råd: -Før menneskene til Jesus Kristus, som er centret for deres håb om evigt liv... Når du på en enkel måde bringer Guds ord til dem, vil du få en høst." - Evangelism, side 178.

Apostlen Paulus forstod disse principper og henviste til dem i sit arbejde: "Paulus prædikede Kristus for hedningerne som deres eneste håb om frelse. Til at begynde med sagde han ikke noget om loven. Når deres hjerter var blevet oplødet ved at se Kristus som Guds gave til vor verden, og hvad der var indbefattet i frelserens gerning, da han gav sit liv som et offer for at stadfæste Guds kærlighed til menneskene, viste han dem på den mest enkle måde at de kunne blive frelst ved at overgive sig til Ham. Når deres hjerter da var smeltet, og de havde overgivet sig til Herren, fremstillede han Guds lov som en prøve på deres lydighed. Det var denne måde, han arbejdede på - tilpassende sine metoder at _inde sjæle." - Evangelism, side 230-231.

Disse inspirerede råd er et sundt grundlag for vore sjælevindende anstrengelser. Vi skal lægge vægt på og prioritere modtagelsen af Kristus som frelser og herre. At tage imod Kristus som frelser fører tilgivelse med sig. At tage imod ham som sin herre leder til lydighed. Når synderen i sandhed tager imod Kristus som herre i sit liv, når han i tro bliver klar over glæden i frelsen, så er det kun naturligt for ham at tage imod alt det, som Jesus underviser om, at gøre det han befaler og med glæde adlyde ham.

Kendetegn på en discipel

Vi må aldrig miste den kendsgerning af syne, at "lydighed troskabens og kærlighedens tjeneste - er det rette kendetegn på en discipel." - Vejen til Kristus, side 62. Siden dette kendetegn på en discipel kommer som et resultat af tro, kan vi aldrig adskille tro og lydighed. Ingen af dem kan stå alene. Tro bringer ens liv i harmoni med Kristus, og lydighed bringer livet i harmoni med Guds lov. Kristus og loven kan ikke adskilles, for Kristus siger: "Din lover i mit indre." (Sal. 40,9)

Vi bør alle være på vagt overfor fejlagtige teorier om helliggørelsen. Det kan lede os til at forkaste Guds lov. "Den helliggørelse, som nu indtager en fremskudt plads i den religiøse verden, ledsages af selvforherligelse og en ligegyldighed over for Guds lov, som viser, at den er vidt forskellig fra Bibelens religion. Dens talsmænd forkynder, at helliggørelse sker i løbet af et kort øjeblik, i hvilket de, alene ved tro, erhverver fuldkommen hellighed. "Du behøver kun at tro," siger de, "så tilhører velsignelsen dig." Efter deres opfattelse kræves der ikke nogen yderligere indsats fra modtagerens side. Samtidig benægter de Guds lovs autoritet og hævder, at de er

fritaget for forpligtelsen til at adlyde budene." - Den store strid, side 417.

En korrekt forståelse af det nye liv - den nye fødsel - er, at når Jesus er i den troende s hjerte, får han kraft til at leve et liv i fuld harmoni med Guds lov. Det kan ikke være på nogen anden måde. Kun på denne måde kan Edenforholdet genoprettes.

"Betingelsen for at opnå det evige liv er nøjagtig den samme nu, som den altid har været - den samme, som den var i Paradiset før vore første forældres fald: fuldkommen lydighed mod. Guds lov, fuldkommen retfærdighed. Dersom evigt liv blev givet på nogen mindre betingelse end denne, ville hele verdensaltets lykkelige blive sat på spil. Det ville gøre det muligt for synden med al dens elendighed og jammer at fortsætte til evig tid." Vejen til Kristus, side 63-64.

Satan prøver at forvrænge vore gudsbegreber

Før synden kom ind i verden, var forholdet mellem mennesket og hans skaber et fuldkomment kærlighedsforhold. Der var fuldkommen tillid og fuldkommen harmoni. Det var et sådant forhold, at mennesket blev skabt til. Og han er hvileløs, indtil forholdet bliver genoprettet:

Selvom mennesket er ansvarlig for denne adskillelse fra Gud, så er det Gud, som tager initiativet til at hele dette brud. "Kristus døde for os, medens vi endnu var syndere." (Rom. 5,8) "Vi elsker, fordi han elskede os først." (I Joh. 4, 19) "Guds godhed leder dig til omvendelse." (Rom. 2,4)

Når vi ser Guds kærlighed åbenbaret - enten i Bibelen, i naturen eller i kristenlivet - bliver vi tiltrukket af denne kærlighed. At se Gud, som han virkelig er, er at elske ham. Det ved Djævelen. Det er derfor, at han har bestemt sig for at ødelægge vort billede af Guds karakter. Det er derfor, at han ønsker at fremstille Gud som en ubarmhjertig, ukærlig tyrann, som er ansvarlig for al elendighed og ulykke, som er omkring os - en Gud, som ikke bryder sig om noget. Han prøver at give Gud skylden for al lidelse, som er et resultat af hans eget oprør.

Omvendelse

Efterhånden som menneskets kærlighed til Gud vokser, bliver han klar over, hvordan han har såret frelserens

hjerte; han bliver klar over adskillelsen, som han har forårsaget; han bliver klar over, hvor ofte han valgte sin egen vej i stedet for at vælge Guds vej. Han føler skyldserkendelse. Han ved, at han har syndet. Han ved, at "syndens løn er døden." (Rom. 6,23)

Hvad er ved at ske? Guds ånd leder ham kærligt til at tage en beslutning. En beslutning om at vende om, at gå en anden vej, at komme tilbage til Gud, at hele bruddet, at holde op med at såre Gud, at holde op med at være u lydlig mod ham, at holde op med at synde. Det er som at gå i den modsatte retning. Vi kalder det omvendelse. Uden denne sande omvendelse betyder al tro i verden ingenting!

Pagtsforholdet

I stedet for at tilsidesætte Guds lover Golgata det største bevis på, at den ikke kan tilsidesættes. Det var nødvendigt for Guds søn at give sit liv for at betale lovens krav. Hvis man skulle se bort fra loven, som nogle vil have os til, så var Golgata bare et meningsløst drama?

Jesus døde for hele verden. Men hvis vi skal få glæde af hans offer, må vi hver især tage imod det. Vi må ikke bare tro, men også være villige til at følge ham, hvor han end leder os. Vi må være villige til at vælge hans vej i stedet for vor egen vej. Det er den rette betydning af pagsforholdet.

En pagt er en overenskomst - en aftale - baseret på løfter, som er udvekslet mellem de implicerede parter. Ægteskabet er f.eks. en pagt, en slags kontrakt. Der er ikke nogen tvivl hos den ene om, at den anden eksisterer. Men nu har det, at man er klar over den anden part, udviklet sig til kærlighed. Parret har gået ind i et nyt og dybere forhold til hinanden. Kærligheden får hver af dem til først at tænke på den andens behov og ønsker. Selvet tager andenpladsen. Men de er først blevet mand og hustru, når de har udvekslet løftet, da de blev viet. Bagefter føler de måske ingen forskel. Men de ved, at de er gift - ikke på grund af, hvad de føler, men fordi løfterne er blevet udvekslet.

På samme måde ved vi, at vi er kristne, fordi vi har lært at elske Kristus. Nu sætter vi hans vilje først i vort liv. Vi har sagt ja til Kristus, taget imod ham og har overgivet vort liv i hans hænder. Nu er han både frelser og herre. Følelser er ikke kendemærket. Det er ikke bare en ubetydelig tro, som er lidt mere end tro på hans eksistens eller på kendsgerningen om Golgata. Det er en

tro, som er villig til at lade ham vise vejen og lade ham tage afgørelserne. Det er villighed til at adlyde. Kun den slags tro er en frelsende tro!

"Det er ikke nok at tro noget OM Kristus; vi må tro PÅ ham. Den eneste tro, som vil hjælpe os, er den som favner ham som en personlig frelser og gør hans fortjeneste gældende for os selv. Mange hylder tro som en mening. Men frelsende tro er en handling, hvorved de som tager imod Kristus, indgår i et pagtsforhold til Gud." - Evangeliets tjener, side 194.

Forsikring

De gode nyheder, som vi må dele med andre, og som er grundlaget for vor vidnetjeneste, er, at gennem Kristus bliver, syndproblemet løst - ikke bare for fortiden, men også for nutiden. Den gamle gæld er betalt. Med vor tilladelse vil Kristus hver dag leve sit liv i os. Når vi har fået tilgivelse, og når Kristus lever i os, ved vi, at vi har evigt liv. Og dette er vidnesbyrdet, at Gud har givet os evigt liv; og det liv er i hans Søn. Den, som har Sønnen, har livet; dersom I ikke har Guds Søn, har ikke livet. Dette har jeg skrevet til Jer, for at I skal vide, at I har evigt liv, I, som tror på Guds Søns navn. (1 Joh. 5,11-13)

Enhver kristen som har taget imod Jesu stedfortrædende død og dag for dag overgiver sit liv til ham, er lykkelig i forvisningen om, at han ikke længere er under syndens straf, men kan gøre krav på det evige liv som sit, fordi Jesus gjorde det muligt. "Den, som hører mit ord og tror ham, som sendte mig, han har evigt liv og kommer ikke for dommen, men er gået over fra døden til livet." (Joh. 5,24)

Denne tro demonstreret i lydighed, er grundlaget for vor tillid til at vi har evigt liv i Kristus. "Thi dette er min Faders vilje at enhver, som ser på Sønnen og tror ham, skal have evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag. (Joh. 6,40)

"Kristus blev ét med os i kødet, for at vi skulle kunne blive én ånd med ham. Det er i kraft af denne forening, at vi skal opstå af graven - ikke blot som en tilkendegivelse af Kristi magt, men fordi hans liv ved troen er blevet vort. - Den store Mester, side 260.

Glæden ved at få sin synd tilgivet, forsikringen om det evige liv ved at tage imod Kristi offer – er motiverne for vor kristne vidnetjeneste. Og det er det, som vil gøre det effektivt!

"Så snart nogen er i Kristus, opstår der i ham et ønske om at fortælle andre, hvilken ven han har fundet i Jesus. Den frelsende og helliggørende sandhed kan ikke stænges inde i hans sind. Er vi iført Kristi retfærdighed og fyldt med glæde i Helligånden, vil vi ikke kunne tie. Dersom vi har smagt og set, at Herren er god, vil vi have noget at fortælle. - Vejen til Kristus, side 80.

4. kapitel

Dit personlige vidnesbyrd

Det er kun naturligt, at et menneske, som nylig er blevet befriet fra fjendens magt, ønsker at forblive i selskab med sin herre. Men Jesus sagde til den helbredte besatte i gerasenernes land: "Gå hjem til dine egne og fortæl dem, hvor store ting Herren har gjort imod dig, og at han har forbarmet sig over dig." (Mark. 5,19)

Jesus vidste, at mandens personlige vidnesbyrd kunne betyde frelse for andre, så vel som det ville styrke hans egen tro. "Vor bekendelse af hans trofasthed er det hjælpemiddel, Himmelen har valgt til at åbenbare Kristus for verden... men det, som betyder mest, er vidnesbyrdet om vore egne erfaringer... Denne værdifulde lovprisende tilkendegivelse af hans nådes herlighed rummer en uimodståelig kraft, som virker til sjælenes frelse, når den er underbygget af et kristent liv." - Den store Mester, side 232.

Dit personlige vidnesbyrd om, hvad Jesus betyder for dig, vil på samme måde vise sig at være den mest effektive måde at skabe overgang fra tillidsstadiet til fremstillingen af evangeliet - hvad enten dette sker ved det første eller et senere besøg.

Dit personlige vidnesbyrd skal selvfølgelig handle om hvordan du selv har erfaret Kristi magt - hvad han har gjort i dit liv. Selvom du måske voksede op i et kristent hjem og "altid" har været en kristen, så kom der alligevel et tidspunkt, hvor du bestemte dig for at give dit liv helt og fuldt til Kristus.

I et sådant tilfælde kan dit vidnesbyrd handle om, hvordan Jesus besvarede en speciel bøn eller om en sejr, som Jesus hjalp dig med. Det inspirerede råd foreslår: "Fortæl dem, hvordan du fandt Jesus, og hvor lykkelig du blev, da du fik en sådan erfaring i hans

gerning... 'Fortæl dem om den glæde og lykke, som findes i kristenlivet.' - Evangelism, side 486.

Før du nedskriver dit vidnesbyrd, kan det være godt at læse Pauli vidnesbyrd, som er nedskrevet i Ap.g. 22. kapitel. De tre grundlæggende punkter i hans vidnesbyrd er:

1. Mit liv før jeg blev en kristen.
2. Hvordan jeg blev en kristen.
3. Hvad Jesus nu betyder for mig.

Du kan udarbejde dit vidnesbyrd omkring disse tre hovedpunkter. Pas på, at du ikke dvæler for meget ved den første del. Husk også, at folk er ikke så interesseret i en selvbiografi.

Formålet er ikke at ophøje sig selv, men at ophøje Kristus. Læg derfor mest vægt på anden og tredje del af dispositionen. Hvis der er et vers i Bibelen, som har særlig betydning for dig i din omvendelseserfaring, kan du tage det med i dit vidnesbyrd. Der er kraft i Guds ord:

Efterhånden som du opbygger dit vidnesbyrd omkring din omvendelseserfaring, vil du finde, at du bruger et værktøj, som vil gøre dig til et effektivt vidne. "Efter at du grundigt har "poleret" dit vidnesbyrd, kan du overstrege det, som kan hindre, at det virker på bedste måde, og så må du lære det udenad.

Vi burde være i stand til at tale om Jesus på en lige så naturlig måde, som vi taler om landets regent eller et medlem af vor familie. Hvis verden er villig til at misbruge hans navn, hvor meget mere burde vi da ikke lovprise det?

"Som Kristi vidner bør vi fortælle, hvad vi ved, hvad vi selv har set og hørt og følt. Hvis vi skridt for skridt har fulgt Jesus, må vi have noget afgørende at fortælle om den måde, på hvilken han har ført os... Det er til dette vidnesbyrd, Herren kalder os, og uden det vil verden gå til grunde." - Den .store Mester, side 228.

Her er nogle punkter, du kan se på i din forberedelse af dit eget vidnesbyrd:

1. Herliggør ikke synden ved at fortælle om dens fornøjelser, eller hvor ond du plejede at være, eller hvordan du kom ud af det. Men læg vægt på den tomhed, skyld og elendighed, som du erfarede som et resultat af synden. Bemærk: Det er ikke nødvendigt at fortælle om en syndfuld fortid for at kunne aflægge et

vidnesbyrd. Jesus; som ikke kendte til synd, var den mest effektive sjælevinder, som verden har kendt.

2. Undgå udtryk, som en, som ikke er kristen, ikke forstår. F.eks. udtryk som: "modtage en velsignelse" (ved han, hvad du mener med en velsignelse?), "siden jeg hørte budskabet" eller "efter at jeg kom ind i sandheden". I stedet for at bruge disse udtryk, kan du sige noget lignende som dette: "Efter at jeg modtog Jesus som min personlige frelser."

3. Brug ikke for mange ord. Lad dit vidnesbyrd være kort og lige til sagen. Du burde kunne aflægge dit vidnesbyrd på tre minutter eller mindre.

4. Kritiser ikke andre kirkesamfund. Hvis det er nødvendigt at tale om andre kirkesamfund, bør du gøre det med takt og kærlighed .

5. Kom aldrig med en lang liste over de ofre, som du har måttet yde, siden du blev en kristen. Tal ikke om noget af det, som du måtte opgive eller om de vanskeligheder, du mødte. Hvad er disse ting i sammenligning med den, "evige vægt af herlighed" (2 Kor. 4,17), som er den kristnes belønning? Lad os i stedet for lægge vægt på de fordele, som en kristen 'har.

6. Specificer. Mennesker glemmer almindeligheder, men husker, når du specificerer tingene. I stedet for at sige: "Det er vidunderligt!" kan du fortælle, hvad der er vidunderligt. Dette: "Det er en vidunderlig følelse at gå til ro om aftenen og vide, at hvis jeg ikke vågner om morgenen, så vil jeg vågne op på opstandelsens morgen og leve i al evighed." I stedet for at sige: "Jeg har fred", kan du forklare, hvad du mener. Sig f.eks.: "Min mand er pilot. Hans arbejde er farligt. Vi er begge kristne, derfor ved jeg, at hans liv er i Guds hænder. Hvis han mister livet i en ulykke, ved jeg, at det ikke er slut, fordi når Jesus kommer igen, vil der finde en opstandelse sted, og da vil vi igen blive forenede."

7. Sæt dig i dens sted, som du vidner for. Læg vægt på de områder i din erfaring, som du har fælles med den, du besøger. Få ham til at sætte sig selv i dit sted. Når et menneske ser, at der er lighedspunkter mellem hans erfaring og din, er det lettere for ham at tage imod de løsninger, du har fundet på dine problemer. Læg mærke til disse ord fra den inspirerede pen: "Nogle af dem, som udfører en gerning til sjæles frelse, opnår ikke de samme resultater, fordi de er ikke grundige i udførelsen af det arbejde, som de begyndte på med så megen begejstring. . . . De sætter sig ikke ind i deres stilling,

som de ønsker at hjælpe til at opnå det bibelske kristendomsideal." - Evangeliets tjener, side 282.

8. Læg vægt på den venlighed, du har fundet i menigheden. Mange mennesker er ensomme, og derfor rører det ved en speciel streng hos dem, hvis du nævner varme og venskab. Læg vægt på, at det er godt at høre til et sted.

9. Vær altid venlig og taktfuld. Vær aldrig selvretfærdig. Når du bestemmer dig for, hvad du skal sige, må du tænke på, hvilken baggrund den du besøger har. Husk, at når du fortæller om Jesus til en person i andres nærvær, kan det skabe forlegenhed. Vær derfor taktfuld og brug sund fornuft i sådanne situationer. Vær fremfor alt helt naturlig.

10. Andre positive faktorer, som kan indvæves i dit vidnesbyrd, kan omfatte den kærlighed og harmoni, som Jesus kan bringe ind i hjemmet og familielivet, befrielsen fra skyldfølelsen, som kommer med tilgivelsen (læs Sal. 32,1-2), eller den tillid, hvormed en kristen møder alderdom, sygdom, ja selv død, fordi han behøver ikke at møde disse ting alene.

Sidst men ikke mindst:

11. Bed om, at der fra dig udstråler en overbevisning om, at du hører Kristus til, og lad dit smil tale himmelens sprog.

Det skulle vel ikke være nødvendigt at sige, at dit vidnesbyrd må være din egen personlige erfaring. Det ville være fint, om du lod en anden, som har erfaring på dette område, gennemgå dit nedskrevne vidnesbyrd og hjælpe dig med at gøre det så effektivt og godt som muligt. Alle har blindspor. Vær derfor taknemmelig, hvis nogen viser dig et, så du kan udelade det i dit vidnesbyrd.

Hvis du fører disse punkter, som er nævnt i dette kapitel, ud i praksis, kan du udarbejde et værdifuldt redskab i det sjælevindende arbejde. Laven kladde over dit vidnesbyrd. (på side 70 kan du se eksempler på personlige vidnesbyrd) Pynt på det med hjælp af en anden erfaren sjælevinder. Lær det udenad og øv dig på at sige det i klassen flere gange. Gør det flere gange, så det bliver naturligt for dig. Da vil du se, at det er let at indrette sit vidnesbyrd efter andre ved at lægge vægt på de ting, som du kan have fælles med den, du besøger. Bed Gud om at hjælpe dig med dit vidnesbyrd og gøre det levende. Bed ham om at tale gennem dig på en naturlig og appellerende måde. Gør din del ved at

forberede dig grundig. Bed Gud om at overtage ledelsen, idet du aflægger dit vidnesbyrd. Gud vil:

Husk, at når du aflægger dit vidnesbyrd, vil Helligånden arbejde. Ikke bare ved at give dig ord at sige, men også ved at gøre indtryk på den, du taler med. Vedkommendes ansigtsudtryk vil ofte åbenbare et vågnende ønske om at finde den samme fred og forsikring i Kristus, som du har fundet. Vær på vagt efter at se det og brug det som et middel til at lede et menneske til Kristus.

Vær også klar over, at det er ikke alle, som er modtagelige for det, du fremfører lige meget, hvor grundigt du har forberedt dig, eller hvor god din appel er. Gud har givet hvert menneske en mulighed til at vælge, og det må vi respektere. Husk, at ikke engang Jesus, som er den største sjælevinder, som nogensinde har levet, var i stand til at vinde alle de mennesker, som han appellerede til.

Hvis du finder ud af, at vedkommende reagerer på en uønsket måde, beholder du en venlig indstilling og går tilbage til noget i jeres tidligere samtale, som synes at interessere ham. Dvæl kort ved dette og prøv at finde en anden fremgangsmåde.

Hvis det viser sig, at vedkommende er fjendtligsindet, leder du samtalen hen på noget behageligt. Da kan du i et gunstigt øjeblik foreslå, at I holder bøn sammen, og du kan afslutte besøget på en venlig måde, således at døren er åben for dig, så du kan komme igen senere. Hvad du end gør, så prøv at afslutte besøget på en venlig måde. Mange, som først afslog at tage imod Kristus, men som senere blev kristne, tog det op til fornyet overvejelse på grund af den kristne ånd, som sjælevinderen var i besiddelse af, da han blev provokeret.

Husk, at det sjælevindende arbejde er Guds gerning. Når dette er tilfældet, bør man ikke føle, at man enten har lidt personligt nederlag eller haft succes.

Når du udfører sjælevindende arbejde, vil din egen tro blive større. Husk: "Og de har sejret over ham på grund af Lammets blod og på grund af deres vidnesbyrds ord, og de havde ikke deres liv for kært til at gå i døden." (Åb. 12,11)

5. kapitel

Hvordan man kan lede et menneske til Kristus

Den præsentation af evangeliet, som foreslås i dette kapitel, er baseret på en analyse af bogen Vejen til Kristus og kan opsummeres i tre hovedpunkter:

1. Guds tiltrækningskraft
2. Afståelse fra synd
3. Forbindelse med Kristus

Som en hjælp til hukommelsen, er disse tre punkter yderligere belyst i "fremstillingen af evangeliet" (pkt. 3) i følgende disposition. Resten af dette kapitel er en udvikling af denne disposition.

En disposition at lære udenad

1. Bliv kendt og opnå tillid
  - a. Familie
  - b. Beskæftigelse
  - c. Religion
  - d. Vidnesbyrd
2. Ransagende spørgsmål
Hvordan mener du, at man bliver en kristen?
3. Fremstilling af evangeliet
  - a. Tiltrækning - Gud er kærlighed (1 Joh. 4,8)
  - b. Problemet - synd, adskillelse, død (Rom. 3,23)
  - c. Løsningen - Guds gave - tilgivelse og liv i Kristus (Joh. 3,16; Rom. 6,23; Ef. 2,8-9; 1 Joh. 5,11-13)
  - d. Afståelse fra synd - anger (Rom. 2,4)
  - e. Forbindelse med Kristus - vækst i Kristus (Åb. 3,20)
4. Bøn om, at Gud vil tage imod en
5. Vækstforsyninger
  - a. Bibelstudium
  - b. Bøn
  - c. Kristent fællesskab
  - d. At vidne

Da det er kærlighed, som drager mennesket til Gud, må vi i alle vore handlinger åbenbare hans kærlighed. "Nærm dig menneskene på en overbevisende og venlig måde. Vær fyldt med Kristi venlighed og kærlighed." - Evangelism, side 444.

Bliv kendt og opnå tillid

Under første del af besøget er det vigtigt at vise varme og venlighed. Målet skal være at få vært og værtinde til at slappe af i dit nærvær. Dette er en stund, hvor du skal vinde venskab og skabe tillid. Den, som oplærer (Læs om oplæreren og de, som skal oplæres på siderne 40 og 62-62) skal lede samtalen, og de, som skal oplæres, bør kun tale, når der er nogen, som siger noget til dem. Det er af stor betydning, at kun en fører ordet.

"Meget afhænger af den måde, hvorpå man møder dem, man besøger. Når man trykker en person i hånden til hilsen, kan man gøre det på en sådan måde, at man vinder hans tillid med en gang, eller med en kulde, som får vedkommende til at tro, at man ikke har nogen interesse for ham." - Evangeliets tjenere, side 137.

Nærm dig huset med en bøn i hjertet og et smil om munden. Vær klar over, at de himmelske engle er med dig. Når du kommer ind i hjemmet, bør du lægge mærke til ting, som viser, hvilke interesser vedkommende har: børn, billeder, genstande, fotografier og bøger. Familiefotografier kan også være et samtaleemne. Men pas på, for store familiealbum kan tage for megen tid af det, som skulle bruges til hovedformålet med dit besøg.

Det hænder, at du møder et snakkesaligt menneske, som ikke giver dig anledning til at komme med det, som var hensigten med dit besøg. Da må du prøve at finde ud af, hvordan du på en taktfuld måde kan behandle dette problem. Prøv at styre samtalen derhen, hvor du ønsker den ved at stille et spørgsmål, som afbryder fortælleren. Men vær forsigtig for et menneske, som ønsker at fortælle dig noget og ikke får lov til det, kan reagere ugunstigt på dit besøg. Prøv altid at tænke, hvordan du ville føle det, hvis I byttede roller.

Stil spørgsmål om familien og dens fritidsinteresser. Kom derefter ind på vedkommendes arbejde. Vis interesse for det. Stil spørgsmål, som viser din interesse. Lad ham tale i 4-5 minutter, mens du lytter. Giv ham en ærlig kompliment.

Mens du lytter til din vært eller værtinde, kan du stille bede til Gud om, at han vil hjælpe dig til at forstå den person, som du sidder overfor. Da vil du på en bedre måde kunne forbinde præsentationen af evangeliet med vedkommendes situation. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt med flere besøg, før du prøver at lede vedkommende til Kristus. Et menneske kan ikke forstandigt og meningsfuldt tage imod en frelser, som

han ikke kender. Gennem bibelstudium lærer vi Kristus at kende, og det kan ofte være nødvendigt med flere bibelstudier, før et menneske kan ledes til Kristus.

Før du undersøger, hvilket forhold vedkommende har til Gud, må du være sikker på at have vundet hans venskab og tillid. Han må være klar over, at du interesserer dig for ham. "Gå til dine naboer - den ene efter den anden - og kom nær til dem, indtil deres hjerter er blevet varmet på grund af din uselvviske interesse og kærlighed." - Christian Service, side 116.

"Han mødte dem i deres daglige gerning og viste interesse for deres timelige anliggender." - Den store Mester, side 96.

Det er forkert selv at snakke hele tiden. Lad den, som du besøger, snakke, men vær altid klar over formålet med dit besøg. Hvis du begynder samtalen med at snakke om hans interesser, kan du, når du bevæger dig ind på samtalen om åndelige ting, bedre møde hans behov.

Følgende spørgsmål kan ofte bruges til at lede samtalen ind på åndelige ting: "Hvilken kirke gik Deres forældre i?" eller "Er der en kirke i nærheden, som De går i?"

En ung kvinde fortalte: "Min ven og jeg har besøgt flere kirkesamfund. De præster, som kom her, talte hele tiden om ubetydelige ting i stedet for at tale om alvorlige ting. Vi ønsker at finde en præst, som vil besvare vore spørgsmål."

Nogle gange giver vi ikke folk anledning til at lade os vide, hvad deres spørgsmål og problemer er. En læge ville blive hindret i sin behandling af en patient, hvis han ikke tog tid til at lytte til, hvad patienten havde at sige om sygdommens symptomer. Er det anderledes i det sjælevindende arbejde?

Folk forventer, at vi går ret til sagen! Hvis man lader samtalen gå videre fra vedkommendes åndelige baggrund til det virkelige formål med besøget, er det som regel let og naturligt at præsentere evangeliet.

Personligt vidnesbyrd

(på side 70-71 kan du se eksempler på personlige vidnesbyrd)

Du kan indlede dit budskab ved at fortælle om din egen personlige erfaring. Derved kan du skabe forbindelse mellem vedkommende og dig. Prøv at dele din erfaring med andre på en sådan måde, at vedkommende

forbinder sig selv med det, du fortæller, og at det, som hjalp dig, også kan hjælpe ham.

"Evangeliet skal ikke forkyndes som en død teori, men som en levende kraft, der kan forvandle livet. Gud vil, at de, der tager imod hans nåde, skal være vidner om hans magt... Det er ham ikke nok kun at fortælle om disse velsignelser. Han tilbyder dem som noget meget tiltrækkende for at vække ønsket om at komme i besiddelse af dem." - Den store Mester, side 564-565.

Husk, at formålet med dit vidnesbyrd er at skabe et ønske hos vedkommende om at få en lignende erfaring!

Det betyder selvfølgelig, at du må tale med begejstring og glæde. Ikke en påtaget glæde for anledningen, men en indre begejstring som simpelthen ikke kan skjules. "Læg al den begejstring i dit arbejde, som du overhovedet kan." - Evangelism, side 177. En kristen bør have et venligt smil og et strålende ansigtsudtryk. Og det bør komme indefra!

Vi må aldrig opgive et menneske, selvom det kan se ud, som om det er fortabt. "Vi skal fortælle livets ord til dem som vi synes, at det ser lige så håbløst ud for, som om de lå i deres grav. Selvom det ser ud, som om de ikke er villige til at høre eller tage imod sandhedens lys, må vi ikke tvivle eller tøve med at gøre vor del" - Testimonies, 6. bind, side 442.

Afskriv ikke noget menneske, fordi du mener, at åndeligt set er det uden håb. Når du tænker tilbage på de svar, du fik på nogle af de spørgsmål, du stillede, må du være klar over at ikke alle har lige let for at udtrykke det, som rører sig i dem.

Når du besøger folk, bør du altid være venlig og forstående. Sæt dig i deres sted. Bed om en ydmyg ånd. Vær ikke overlegen. Tal aldrig nedladende til et menneske. Hvis der som svar på et spørgsmål, bliver åbenbaret en mistillid til evangeliet, kan du eventuelt svare: "Ja, der var en tid i mit liv, hvor jeg mente det samme." Eller du kan svare: "Ja, mange oprigtige mennesker har følt det på samme måde." Fortsæt med at fortælle, hvordan du og andre oprigtige mennesker har fået et andet syn på sagen. Da kan du tilføje: "Dette er en god forklaring for mig. Hvad mener De om det?"

Respekter vedkommendes mening. Det gjorde Jesus i sin samtale med den samaritanske kvinde, da han sagde: "Hvis du vidste, at du havde noget godt, ville du dele det med mig. Jeg har noget vidunderligt, som jeg gerne vil dele med dig."

Bevar altid en optimistisk holdning. Forvent et imødekommende svar fra den, du besøger, fordi "flere end vi tror længes efter at finde vejen til Kristus... Men mange mennesker er i sørgelig grad uvidende om frelsesplanen. De må få mere undervisning om dette meget vigtige emne end om noget andet." Evangeliets tjenerne, side 113-114.

Hold dig nær til Gud. Bed hans And om at gøre dig skikket til opgaven og hjælpe dig til at have en god fremtræden. Bed om, at du aldrig må løbe foran Gud eller forsinke noget, når han ønsker, at du skal tale. Det øjeblik, hvor det er mest belejligt at lede et menneske til Kristus, hvor du præsenterer ham som både hjertet og skønheden ved evangeliet, kan komme ved slutningen af det første besøg, et bibelstudium om omvendelse eller et eller andet sted der imellem. Bliv ikke overrasket over, om du ved den allerførste kontakt møder et menneske, som desperat søger efter vejen. Smed mens jernet er varmt! Lad Ånden lede dig.

Der er fire faktorer, som indvirker på, hvilken besvarelse du får på din appel: 1) I hvor stor grad du har vundet vedkommendes tillid, 2) hvor stort hans ønske er om at få det, som Kristus har at tilbyde, 3) hvor stort hans kendskab og forståelse til frelsesplanen er, 4) hvor meget han ønsker at lade Helligånden lede sig.

Et ransagende spørgsmål

En effektiv måde at henlede til præsentationen af evangeliet er at stille et par få omhyggelig valgte, men direkte spørgsmål. Det, du ønsker at finde ud af ved hjælp af disse spørgsmål er, om vedkommende har et personligt forhold til Jesus Kristus. Hvis han tror, at han har et sådant forhold, må du på en takt fuld måde prøve at finde ud af, om han er afhængig af sine egne gode gerninger eller af Kristi fortjeneste. Det kan du finde ud af ved i det mest belejlige øjeblik at spørge: "Må jeg stille et spørgsmål? Hvordan mener De, at man bliver en kristen?"

De fleste mennesker har en vag eller fejlagtig ide om, hvordan dette sker. Men mange mennesker vil sikkert også overraske dig med sine svar. Det kan også være, at du får kontakt med et menneske, som forstår frelsesplanen, og som vandrer med sin herre. Hvis dette er tilfældet, må du sørge for at holde forbindelsen ved lige med vedkommende. Glæd dig med ham og bed med ham. Bed om, at Guds ånd må lede ham til fuldstændig lydighed mod Guds vilje, så han også tager del i vidnetjenesten.

Men som regel sker det ikke på den måde. I de fleste tilfælde hænder det, at den person, som du prøver at hjælpe ikke har nogen ide om, hvordan man bliver en kristen. Eller på et eller andet punkt er der noget, som mangler, eller han har en forkert forståelse af det.

Men da siger du måske: "Stop lidt! Jeg kan sagtens uddele litteratur eller bruge en fremviser eller til og med give et bibelstudium. Men jeg kan ikke stille direkte spørgsmål til nogen om hans forhold til Kristus. Det kan jeg altså ikke. Det er jeg for generet til."

Du har en fjende, som prøver at få dig til at tro det. Men enten du tror det eller ej, så er generthed en fordel i din vidnetjeneste. Generthed hjælper dig til ikke at være for dristig eller pågående - holdninger, som virkelig kan være stødende. Man tager hellere imod et tilbageholdende menneske end en, som er for pågående. Du kan dømme ud fra din egen erfaring, hvordan du reagerede, da et menneske prøvede at øve ekstra pres på dig for at gøre sin indflydelse gældende.

Men generthed, en følelse af, at man ikke slår til beskytter dig imod at stole for meget på dig selv. En indbilsk holdning kan Gud ikke bruge i sit værk. Men den arbejder, som i høj grad føler, at han ikke i egen kraft og styrke kan udføre det arbejde, som Gud beder ham om, kan Gud bruge til at udføre store ting i afslutningen af sit værk.

Lad os nu vende tilbage til vort hovedemne. Du er i hjemmet. Den, du arbejder for, har lige sagt: "Jeg ved virkelig ikke, hvordan et menneske kommer til Kristus."

Dette er din anledning:

Da kan du fortsætte med følgende præsentation. Det ville være fint, om du lærte den udenad. Når du da bliver grebet af øjeblikkets situation, vil Helligånden hjælpe dig til at gøre ordene levende. Helligånden vil hjælpe dig til at gøre dem mere eller mindre formelle alt efter den person, du har foran dig. Helligånden vil hjælpe dig til at finde akkurat de ord, du skal bruge, så vedkommendes behov kan blive dækket. Helligånden vil tage de ord, som du så omhyggeligt har lært udenad og gøre dem levende, så de ikke længere bare er nogle tilfældige sammensatte ord. Da vil det blive et åndsfyldt budskab, som Gud gennem dig giver til et menneske, som desperat ønsker at blive frelst. Tro ikke, at Gud ikke vil gøre det for dig. Hvis du beder ham om det, så vil han gøre det - og hvis du forventer det!

Præsentation af evangeliet

Og så begynder du:

"Bibelen har gjort det så enkelt og klart. Har De noget imod, at jeg læser et par få vers fra Deres bibel for Dem? (Hvis vedkommende har en, ellers har du selv en lille bibel med) Det tager ikke så lang tid."

Guds tiltrækningskraft

"Bibelen siger, at Gud er kærlighed. Det står i I Joh. 4,8 (læs det).

Selvom Gud er kærlighed, så er verden fyldt med had, vold og alle slags lidelser. De har sikkert undret Dem over, hvordan dette kan forenes med, at Gud er kærlighed.

Gud ønsker ikke et univers fyldt med robotter. Han skabte os alle med en fri vilje til at vælge. Vi har frihed til at vælge at følge hans vej eller ikke. Når vi vælger vor egen vej i stedet for Guds vej, tvivler vi på hans visdom. Vi gør oprør mod ham. Og et oprør - eller synd, for det er det, det virkelig er - adskiller os fra Gud, som er livets kilde. Så længe vi er adskilt fra Gud, har vi ikke noget håb om at leve i al evighed. Vi kan i virkeligheden ikke eje virkelig lykke eller fred i sindet, før vi kommer til ham, og adskillelsen ophører."

Synderens problem

Ifølge Bibelen er vi alle under syndens straf, fordi vi alle har syndet. Det står der i Rom. 3,23 (læs det). Og Rom. 6,23 siger: "Syndens løn er døden." (læs kun første del, eller endnu bedre, citer det) "Og derfor er vi alle dømt til at dø den anden død, hvorfra der ingen opstandelse er."

Men Gud er kærlighed. Han ønsker ikke, at vi skal dø. Hvad kunne han da gøre? Ja, han kunne tilsidesætte sin lov. Men hvis han havde gjort det, ville det betyde et univers fyldt med kaos. Et alternativ ville være at skaffe en stedfortræder - nogen til at" dø i dit sted.

Der var kun en person i hele universet - Guds egen søn som kunne være stedfortræder for os alle. Da ved De sikkert også, hvad han gjorde. (Læs Joh. 3,16)"

Løsningen - Guds gave

'Så nu behøver vi ikke at dø. Nu kan vi vælge. (Læs hele Rom. 6,23) Vi kan enten vælge et liv, som aldrig ophører, eller en evig død.

Men vi kan aldrig fortjene det evige liv. Det står der i Ef. 2,8-9. (Læs det) Vi bliver ikke frelst ved gerninger. Vi bliver frelst ved nåde. Nåde er benådning, tilgivelse, som vi ikke fortjener. Det er en gave. Vi modtager frelse, det evige liv når vi i tro tager imod Jesus som vor frelser og stedfortræder. så længe han forbliver herre i vore liv, så længe som vi ikke vender os bort fra ham, da har vi evigt liv ved ham. Det evige liv er vort.

Det er ligesom med et ægteskab. Ved vielsen bliver mand og hustru bundet til hverandre med ægteskabets bånd, når de siger ja til hverandre. så længe som manden er tro mod sin brud, så længe som han holder fast ved det ja, han gav, har han en hustru. Men det er muligt at bryde denne forbindelse. Sådan er det også med den kristnes forhold til Kristus. så længe som vi opretholder vort forhold til Kristus, har vi evigt liv. Men dette liv er i ham. Hvis vi forlader ham, så har vi det ikke længere. (Læs 1 Joh. 5,11-13)

Derfor er vor forsikring om det evige liv afhængig af, om vi forbliver i Kristus.

Der er også en anden side af den kristnes forhold til Kristus, som er som ægteskabet. Det er kærligheden, som gør, at unge mennesker bliver tiltrukket af hinanden. på samme måde er det kærligheden, som gør, at vi føler os tiltrukket Gud. Ligesom en ung mand eller kvinde opgiver sine eventuelle tidligere romantiske forbindelser, vil vi, når vi giver os selv til Kristus, fuldstændig afstå fra alt, som hindrer os i vort forhold til ham. Vi føler os tiltrukket af Kristus. Og det betyder, at vi løsriver os fra verden:

Afståelse fra synd

"Når vi ser Kristi kærlighed til os og føler en gengældende kærlighed i vore hjerter til ham, så vil vi med glæde opgive alt, som kommer imellem os og ham. Hans kærlighed leder os til at sørge over det, vi har gjort og at angre - fuldstændig vende os bort fra synden. (Rom. 2,4)

Ville De ikke med glæde afstå fra alt, som adskiller Dem fra Deres frelser? Det tror jeg, at De vil. De kan ikke lade være med at føle Dem tiltrukket af hans kærlighed, som døde for Dem. Og hør, han ville have gjort det, selvom De var den eneste, som han kunne vinde! Hvis De ikke står ham imod, så er de nødt til at blive draget nær til ham!"

Forbindelse med Kristus

Jesus har ventet på Dem længe. Lyt til, hvad han siger i Åb. 3,20 (Læs det).

Jeg kan ikke andet end tro, 'at De gerne vil åbne døren og indbyde Jesus til at komme ind i Deres hjerte akkurat i dette øjeblik, mens vi nu er sammen. Er det ikke sandt? (Hvis du har lagt et godt grundlag, vil svaret sikkert blive positivt, og du kan fortsætte. Hvis det er negativt, må du ikke udøve urimeligt pres for at få et ja. Guds ånd vil hjælpe dig til at vide, hvad du skal sige.)

Lad os knæle ned sammen i dette øjeblik. Jeg tror, at vi på denne måde føler os nærmere Gud. (Efter at du og den, du besøger, har bøjet knæ, vil det være bedst, om du beder vedkommende om at bede først. Du kan foreslå:)

Vil De ikke bede først og bede Gud om at komme ind i Deres hjerte. Tænk ikke på ordene. Gud vil forstå. (Hvis vedkommende tøver, kan du komme med følgende forslag:)

Vil De hellere gentage nogle korte sætninger efter mig?" (Hold stor nok pause efter hver sætning, så vedkommende kan gentage ordene efter dig)

Bøn om, at Gud vil tage imod en

"Kære Gud, jeg beder dig om at overtage ledelsen af mit liv. (Pause) Jeg ønsker, at Jesus skal komme ind i mit liv. (Pause) .Jeg ønsker, at Jesus skal komme ind i mit hjerte. (Pause) Jeg ønsker at han skal være min frelser og herre. (Pause) Tilgiv mine synder. (Pause) Tak, fordi du gennem Jesus giver mig evigt liv. (Pause) Hjælp mig til at følge og adlyde ham. (Pause) I Jesu navn. Amen. (Pause)"

Din bøn bør følge efter hans og være meget kort og enkel. Tak Gud, fordi vedkommende har bestemt sig.

Vækstbetingelser

Når du rejser dig fra bønnen, tager du hånden til den person, som har overgivet sig til Kristus og siger noget lignende som dette:

"Gud velsigne dig, min broder. Hver morgen, når du begynder din dag, bør du takke Gud, fordi han er villig til at bo i dit hjerte og gøre dig i stand til at leve det liv, som han ønsker, du skal leve. Tag tid til hver dag at læse noget fra hans ord. Tal med ham i bøn på samme måde, som du taler med en ven. Fortæl andre om, hvad, han har gjort for dig. Da vil du finde, at dit forhold til Jesus

vil vokse og blive mere og mere vidunderligt for hver dag som går!"

hav et eksemplar af bogen Vejen til Kristus. Fortæl den, du besøger, hvor glad han vil blive for bogen og drag hans opmærksomhed til disse to paragrafer:

"Men Kristus har skaffet en udvej for os. Ian levede på jorden under de samme prøvelser og fristelser, som vi må møde. Han levede et syndfrit liv. Han døde for os, og han tilbyder os nu at lade vore synder og give os retfærdighed. Hvis du overgiver dig til ham og antager ham som DIN frelser, vil du for hans skyld blive regnet for retfærdig, hvor syndigt dit liv end måtte have været. Kristi karakter sættes i stedet for din egen karakter, og Gud antager dig, som om du aldrig havde syndet.

Ja, mere end det: Kristus forvandler hjertet, idet han ved troen bor i dit hjerte. Du må bevare denne forening med ham ved tro og ved bestandig at overgive din vilje til ham; og så længe du gør dette, vil han virke i dig både at ville og at udrette efter sit velbehag. Da kan du sige: "Og det liv, jeg nu lever i kødet, det lever Jeg i troen på Guds Søn, som elskede mig og gav sig selv hen for mig." Gal. 2,20." - Vejen til Kristus, side 64.

Før du forlader hjemmet, bør du introducere bibelkampagnen, hvis vedkommende ikke allerede er indmeldt i et eller andet bibelstudieprogram. Sørg for, at der bliver aftalt regelmæssige besøg hver uge. Hvis det ikke er for tidligt, kan du invitere ham til at komme som din gæst i pastorens bibelklasse i sabbatsskolen. Hvis han siger ja, bør du sørge for transport til kirken. Sørg også for, at han bliver inviteret med hjem til middag efter gudstjenesten hos en eller anden fra menigheden. Nogle menigheder har nogle gange fælles middage, og det vil være naturligt, at du bad ham om at blive der sammen med dig.

Da den, som du besøger, nu har overgivet sig til Kristus, er det næste skridt at arbejde og bede for, at han også må blive en sjælevinder!

6. kapitel

Søgen efter sjæle

Den store missionsbefaling har som mål, at evangeliet skal forkyndes for alle mennesker i hele verden. Så

snart et menneske tager imod evangeliet, burde han begynde at dele det med andre. For at udføre vort mål så effektivt og hurtigt som muligt, er det bedst først at bringe budskabet til dem, som ser ud til at være mest modtagelig for det. Og det er dem, som, før vi besøger" dem, allerede har vist interesse for sandheden.

Fra følgende kilder kan lederen for vidnetjenesten i samarbejde med menighedens interesse-koordinator lave en liste:

1) Mennesker, som har besøgt sabbatsskolen, menigheden eller de evangeliske møder. Hver menighed burde have og bruge en gæstebog, gæsteregistreringskort eller andre måder, hvorved de kan registrere besøgende. Når en fra nabolaget kommer på besøg, er det som regel, fordi et menighedsmedlem har inviteret ham. Menighedens medlemmer burde opmuntres til at invitere og bringe venner og naboer til sabbatsskole og gudstjeneste samt de offentlige møder. Disse er de mest frugtbare kilder at opnå resultat fra i vidnetjenesten.

2) Tidligere medlemmer af menigheden eller mennesker med adventistisk baggrund. Det eneste de ofte mangler er en omvendelseserfaring efterfulgt af kærlig omsorg.

3) Andre navne i besøgskartoteket. Dette burde indeholde navne, som du og andre menighedsmedlemmer har sikret ved deltagelse i forskellige kontakt- og vidneprogrammer, som menigheden tidligere har arrangeret. F.eks. litteraturuddeling, litteraturevangelisme, bibelkampagne eller andre former for bibelstudier, høstindsamling, velfærdsarbejde, fem-dages-plan, afholdsarbejde, kogekursus, ungdomsprogrammer, udesabbatsskoler og feriekubber.

4) Mennesker som abonnerer på vore blade, Tidernes Tegn, o.l. Det kan være personer med slægtninge eller venner, som er adventister, som holder bladet for dem.

5) En meningsmåling. Dette er et fremstød fra hjem til hjem, når man ikke har flere navne i besøgskartoteket. Nogle af de bedste kontakter har vi fået fra denne kilde. Dette hjælper os til at blive kendt med folk og giver os mulighed for at finde dem, i hvis hjerter Helligånden arbejder. (Se tillægget side 75, hvor du finder et eksempel på et spørgeskema.)

Meningsmålingen

Når der ikke er flere navne i besøgskartoteket, er meningsmålingen et af de mange fremstød fra dør til dør, som vi vil finde giver gode resultater. Del er en frugtbar kilde, og derfor fortjener den mere af vor opmærksomhed. Vi har fået at vide, at "Når en menighed bliver oprettet, burde alle menighedsmedlemmerne blive engageret i aktivt missionsarbejde. De burde besøge hver familie i deres nabolag og få kendskab til deres åndelige tilstand."- Testimonies, 6. bind, side 296. Vi kan bruge denne meningsmåling for at dække dette behov. Det skaber anledning til at besøge hvert eneste hjem og gør, det muligt for os at finde ud af, hvordan vore naboers åndelige tilstand er.

Nogle vil invitere dig indenfor med det samme. Andre vil ikke, og du må stille spørgsmålene ved døren. Det er bedst at komme indenfor, men det er selvfølgelig ikke nødvendigt. Du har brug for følgende materiale:

- 1) Meningsmålingsblanketter
- 2) Pen eller blyant
- 3) Traktater med tilbud om litteratur til at lægge i brevkasserne, hvis der ikke er nogen hjemme.

I bilen kan man have bibler, og lektier til brug i bibelkampagnen samt eksemplarer af bogen Vejen til Kristus. Hvis der bliver brug for det, kan en fra teamet gå og hente det nødvendige.

Tag lid til at lære følgende udenad. Det er en indledning til meningsmålingen. Smil hele tiden, mens du står ved døren:

"Goddag. Vi er ved at foretage en meningsmåling. Har De noget imod at bruge et par minutter på at give os Deres mening på nogle spørgsmål? Der er ikke mange spørgsmål, og De kan bare svare ja eller nej eller "ingen mening om det" alt efter, hvad der på bedste måde beskriver Deres mening."

Gennemgå listen med spørgsmål og nedskriv svarene. Din stemme må være venlig. Dit ansigtsudtryk må være venligt. I mange tilfælde vil du under meningsmålingen erfare, at Helligånden arbejder med det menneske, du har foran dig. Det er ofte forbavsende at se, at folk tænker alvorligt over de åndelige spørgsmål. "Tak, fordi De kom til os og fik mig til at tænke på disse ting."

Uden tvivl kan Helligånden bruge en sådan meningsmåling til at få menneskers tanker på andre

veje. "Ved at blande dig med menneskene og få forbindelse med dem, kan du hurtigere vende deres tanker i andre baner end ved den bedste samtale." Evangelism, side 437.

Hvis den, du besøger, giver indtryk af, at han er rede til at høre evangeliet, når du er færdig med meningsmålingen, må du på en naturlig måde lede samtalen over fra meningsmålingen til præsentationen af evangeliet. Dette kan du finde ud af ved hjælp af hans svar, kommentarer og reaktioner på meningsmålingen. Det fortæller dig, at du har fundet en, som, længes efter at lære vejen til Kristus at kende.

Ved andre lejligheder kan du møde mennesker, som viser Interesse i Bibelen. Denne anledning kan du bruge til at tilbyde dem bibelkampagnen, når du afslutter meningsmålingen.

Det kan du gøre ved ganske enkelt at spørge: "Har De hørt om bibelkampagnen?" Hvis der er interesse, fortæller du, hvad planen går ud på. En af dem, som er med dig, får du til at gå ud i bilen og hente Bibelen og de to første lektier.

De to lektier, som du efterlader i hjemmet, er grundlaget for de to bibelstudier, du holder, når du kommer tilbage en uge senere. Ved ganske enkelt at gennemgå lektierne i en spørgsmål og svar stil, tilføjende kommentarer og illustrationer og besvarende spørgsmål, vil du opdage, at det er forholdsvis enkelt at give bibelstudier og tilbyde hjælp.

Meningsmålingen bliver som regel godt modtaget. Det giver folk anledning til at sige deres mening, og du får tid til at lytte. Spørgsmålene er lavet for at give folk anledning til at tænke på åndelige ting. Samtidig hjælper deres svar dig til at finde ud af, i hvis hjerter Helligånden arbejder.

En sådan undersøgelse vil give os klarhed over vore naboers åndelige behov. "Arbejdet med at gå fra hjem til hjem søgende efter sjæle og ledende efter de fortabte får, er det mest betydningsfulde arbejde, som kan udføres." - Evangelism, side 431.

De fleste mennesker, som tager del i denne undersøgelse, stiller som regel ikke nogen spørgsmål. Men hvis det er lettere for dig, er her nogle svar på nogle spørgsmål, som kan blive stillet:

1) Hvad er formålet med denne meningsmåling? Svar: For at få et gennemsnit af befolkningens stilling til disse spørgsmål.

(Vi har fået at vide, at det er vor pligt at lære at kende den åndelige tilstand til familierne i vort nabolag.)

2) Hvilket samfund står bagved denne meningsmåling? Svar: Denne meningsmåling bliver ledet af Syvende dags Adventistsamfundet som en ganske almindelig interesse for vore medmennesker.

Vi går til alle grupper af mennesker - både til dem, som tilhører kirken eller ikke. Vi er interesseret i jeres mening.

Besvar alle stille spørgsmål på en venlig, ærlig og ligefrem måde. Smil!

Mellem husene eller i bilen kan du på blanketten notere ting, som antaget alder, køn, interesse, osv, men nedskriv aldrig notatene, mens vedkommende ser det.

Hvis du på noget tidspunkt i meningsmålingen møder modstand, trækker du dig tilbage. Kom med en ærlig kompliment eller sig noget høfligt for at undgå modstand. Brug enhver anledning til at gå videre med din meningsmåling.

Hvis du har planer om at mangfoldiggøre resultaterne af meningsmålingen, kan du forberede et nyt besøg ved at sige: "Kunne De tænke Dem en rapport over denne meningsmåling, når den er . færdig?" De fleste vil sige ja. Da beder du om navn og adresse., Du kan bare sige: "Vil De være så venlig at skrive Deres navn, så jeg kan være sikker på, at De får et eksemplar af rapporten."

Tilbyd ikke dette uden at være helt sikker på, at du laver en rapport. Det nye besøg bør være få uger efter meningsmålingsbesøget. Da kan en samtale over rapporten lede til en mulighed for at give en præsentation af evangeliet, introducere bibelkampagnen eller I kan holde bøn sammen. Vær sikker på, at du, før du kommer ind i hjemmet, har gennemlæst, hvad du sidste gang nedskrev, hvad du gjorde ved forrige besøg.

Du må være nøje med at nedskrive, hvor der ikke var nogen hjemme, så du kan komme på et nyt besøg.

Udholdenhed

Husk, at meningsmålingen kan være den første anledning til at finde ud af hvordan den åndelige

tilstand er i dit nabolag. Du får også anledning til at nå menneskene. Det er imidlertid bare en af mange fremgangsrigge måder, som kan bruges i dør til dør evangelismen.

Har du nogensinde undret dig over, hvordan man skal nå alle med Guds sidste budskab? Dette budskab skal gå til alle folkeslag og stammer og tungemål og folk." (Åb. 14,6) Men hvordan skal det ske?

Her er svaret: "Det må ske ved personlige udholdende bestræbelser, ved at besøge menneskene i deres hjem." – Historical Sketches, side 15.

Vi spilder tiden med at eksperimentere med "lettere metoder" at sprede evangeliet på. Gud bruger massemedierne - TV, radio og det trykte ord. Men det er nødvendigt med personlig kontakt for at få en afgørende overgivelse til Kristus.

Gud kunne have brugt engle til at udføre dette arbejde, men han har givet det til os vel vidende, at når vi gør vor del for at frelse andre vil vi selv erfare livets største glæde. I alle nabolag er der kandidater til det evige liv. De venter på, at vi skal besøge dem.

Nogen venter på, at du skal komme

Når vi i lydighed følger Kristi befaling, vil vi opdage følgende:

1. Spredt blandt befolkningen er mennesker, som venter på, at vi skal tale med dem. Der findes mennesker, som er utilfredse med deres nuværende religiøse erfaring. Nogle søger efter sandheden og beder endog om, at nogen vil undervise dem.

"Ud over hele verden findes der mænd og kvinder, der længselsfuldt ser op mod Himmelen. Der opstiger bønner og tårer og spørgsmål fra sjæle, der længes efter lyset, efter nåden og efter Helligånden. Mange er lige ved rigets grænser og venter kun på at blive lukket ind." - Mesterens efterfølgere, side 62.

"Flere end vi tror, længes efter at finde vejen til Kristus." - Evangeliets tjenere, side 113.

"Mange mennesker venter på en personlig henvendelse." Den store Mester, side 89.

"Mennesker i hundredevis venter på advarselen om at kunne redde livet." - Evangeliets tjenere, side 20.

Hvis vi leder efter disse ærlige, søgende mennesker, vil vi finde dem:

2. Der er mange ensomme mennesker i vort nabolag, som med glæde vil tage imod" kristent venskab.

3. Der er mange anledninger, hvor man kan udføre lægemissionsarbejde. Det indbefatter også omsorg for andre:

"Jesus sagde, da han beskrev sin jordiske mission: "Herrens And er over mig, fordi han salvede mig, at jeg skal gå med glædesbud til fattige. Han sendte mig for at udråbe for fanger, at de skal få frihed, og for blinde, at de skal få deres syn, for at sætte fortrykte i frihed." Luk. 4,18. Dette var Jesu gerning. Han gik omkring og gjorde godt og helbredte alle, der var plaget af Satan." - Vejen til Kristus, side 9.

Det foregående citat fortæller, at Jesus søgte efter dem, som var klar over, at de havde brug for ham. på samme måde skal vi lede efter dem, som er modtagelige for Helligåndens gerning, og som hungrer efter sandheden.

4. Kristus er en samvittighedssag så vel som en historisk person. Selv de mest irreligiøse mennesker har øjeblikke, hvor man kan tale til deres samvittighed og nå dem med evangeliet. Vi vil finde, at der er mange i såkaldte kristne lande, som har overvejet deres forhold til Kristus, men som aldrig har fået en personlig indbydelse om at modtage ham.

5. Der findes de mennesker, som har mistet deres tro, og som kommer tilbage til Gud som svar på en personlig indbydelse.

Hjælpetips

Her er nogle tips, som kan være til hjælp for dig i din vidnetjeneste:

1. Brug en lille bibel, som du kan have i lommen eller i tasken. Mange mennesker er bange for, at man skal prædike for dem, og derfor vil de reagere negativt, hvis de ser en bibel. Det er naturligt, at en kvinde medbringer en taske, men det vil vanskeliggøre dit arbejde, hvis du har andet med dig.

2. Vær forsigtig med, hvad du siger og gør, idet du nærmer dig huset. Når I står ved døren, bør du ikke tale med den, som er med dig. Det kan være irriterende og forskrækkende for den, som er indenfor at høre stemmer udefra.

3. Kik aldrig ind af vinduer eller døre.
4. Hvis der ikke er nogen dørklokke, banker du på.
5. Hvis du er nødt til at gå om på den anden side af huset, må du ikke gøre det så stille, at nogen bliver overrasket eller sat i forlegenhed, fordi de ikke hører dig.
6. Stå ikke for tæt på døren.
7. Smil, mens du venter på, at døren skal blive åbnet. 8. Træd et skridt tilbage, idet døren bliver åbnet.
9. Indled med at sige følgende: "Goddag, hr... Mit navn er ... og jeg har ... og ... med mig. Vi besøger venner af Korrespondanceskolen (eller hvilken plan I nu repræsenterer) dette område. De har fulgt dette bibelkursus, har De ikke? Har De noget imod, at vi kommer indenfor et øjeblik? (Se side 73 i tillægget - eksempel på besøg)
10. Et team på tre kan udmærket besøge et område. Hvis det er muligt kan den, som oplærer give to eller tre oplæring samtidig.
11. Hvis der er tilfælde, hvor tre er for mange, kan den, som oplærer udelukke den ene og skiftes til at gå ud med dem.
12. Hvis det er muligt, bør den, som oplærer, sidde ansigt til ansigt med både værten og de, som skal oplæres.
13. De, som skal oplæres, bør være stille deltagere, så snart præsentationen begynder. Deres øjne bør følge den, som taler.
14. Der bør i det mindste være en kvinde i hvert team på tre.
15. Hvis en oplærer tager et ægtepar med som dem, der skal oplæres, bør de være indforståede med senere at arbejde hver for sig som oplærere, ellers bliver forholdet - en kvinde to mænd i teamet - ikke rigtigt.

Man bør altid have disse tegn på kristen kultur i tanke:

- 1) Kristus i hjertet
- 2) Et venligt ansigtsudtryk
- 3) Være soigneret
- 4) Pæn påklædning
- 5) Ikke lugte dårligt
- 6) Behagelig ånde
- 7) Rene tænder

8) I dårligt vejr bør man sætte støvler eller sko uden for døren.

Husk: "Hvis det mislykkes for dig i 99 tilfælde ud af 100, men det lykkes for dig at redde en sjæl fra fortabelse, så har du gjort den største gerning, i Herrens sag." - Testimonies, 4. bind, side 132.

Noget at gøre for enhver

Menighedsmedlemmer, som ikke har haft den fordel at tage del i et fyldestgørende træningsprogram, kan tage del i at besøge med litteratur, og uddele blade og indbydelseskort. Jo oftere man sår sæden og kultiverer jorden, jo større bliver høsten.

Nogle menigheder har en række med besøg, hvor de uddeler litteratur, før de prøver at præsentere evangeliet. Helse eller afholdslitteratur bliver ofte brugt ved de første besøg og giver anledning til at møde vedkommendes interesse eller behov og om muligt lede ind på åndelige emner. Andre menigheder har haft fremgang med at have mange team, som arbejder med småsalg af litteratur en eller to timer hver uge.

Når vi bliver klar over, at vi har et ansvar overfor de mænd og kvinder, som bor i nærheden af vore kirker og hjem, og vi systematisk begynder at arbejde for deres frelse, vil vi se resultater.

En prædikant fik et nyt syn på sit kald, da han deltog i møderne ved Generalkonferensen. Han kom tilbage til sit distrikt og sagde: "Jeg kan ikke længere betragte mig selv bare som pastor for en menighed på 150 medlemmer. Jeg er nu klar over, at jeg har ansvar for alle de 4.500 mennesker, som bor i mit distrikt. Kun med menighedsmedlemmernes hjælp kan jeg udfylde mit ansvar:"

Må Gud give, at hver pastor får et lignende syn: Både prædikanter og menighedsmedlemmer må holde ud i vished om, at Guds værk vil sejre. En af de største lektier vi må lære er at være udholdende. Vi opgiver alt for let.

En nyomvunden i en menighed havde usædvanlig fremgang med at vinde sine naboer for sandheden. Han blev spurgt: "Hvordan mødte du Kristus, og hvad er hemmeligheden til dit arbejde?"

"Et ungt par for menigheden kom til vort hjem med litteratur. Vi var glade for deres besøg og læste litteraturen. Senere havde de deres pastor med. Han

arrangerede bibelstudier og inviterede os til at komme i menigheden. Resultatet blev, at vi blev døbt.

Et år senere efter vor dåb flyttede vi tilbage til det sted, hvor vi oprindeligt kom fra for at dele vor nyfundne tro med nogle af vore gamle venner og naboer. Da vi kom for at besøge den familie, som vi havde boet ved siden af i mange år, fandt vi ud af, at de havde været adventister i mange år. Han var en af menighedens ledere. Jeg spurgte dem, hvorfor de ikke havde delt deres tro med os. Naboens undskyldning var: "Vi var bange for, at det ville ødelægge vort venskab."

"Men tænk dig," sagde jeg til ham, "nu kan vi være venner i al evighed."

Jeg tror, at det er hemmeligheden til mit arbejde. Jeg deler min tro med mine naboer, for at vi kan være venner i al evighed.

7. kapitel

Hvordan man skal behandle specielle situationer

Livet følger ikke en lærebog. Det nægter' at blive programmeret. Det ene besøg vil altid være lidt anderledes end det andet. Hvert besøg har sine problemer. Du bør være forberedt på, at mange forskellige situationer kan forekomme.

Helligånden vil lede dig til at møde dem.

1. Afbrydelser. Hvis fjernsynet er på, når du kommer, kan det ofte lykkes for dig at få det slukket ved at spørge: "Er De ved at se Deres yndlingsprogram?" Hvis det ikke virker, kan du venligt spørge: "Måske vi skulle slå fjernsynet af et øjeblik?" Da vil den, du besøger som regel slå det af. Det er det bedste, for billedet uden lyd kan også være generende.

Hvis et lille barn trænger opmærksomhed, eller hvis noget på komfuret må røres i, kan den, som er med, sikkert tage sig af det, Hvis børnene forstyrrer, kan et af teamets medlemmer tage børnene med ind i et andet rum, hvor der kan fortælles historier.

Hvis husets frue var optaget i køkkenet, da I kom, kan du spørge, om der er noget derude, som hun må tage

sig af, før I begynder. Hvis det snart er spisetid, eller hvis manden i huset snart skal afsted på arbejde, kan du prøve at finde ud af, hvor megen tid vedkommende har til sin rådighed. Dette vil være bestemmende for, hvor lang tid du skal bruge på præsentationen af evangeliet - eller om det i det hele taget har noget formål at begynde.

Hvis det kun er den ene af ægtefællerne, som er interesseret i at høre evangeliet, og den anden ikke er det mindste interesseret, kan en af dem, som er med, spørge den uinteresserede, om han vil vise ham haven eller forretningen. Eller de kan gå ind i et andet værelse. Men hvis det er bibelstudium, det drejer sig om, bør man gøre alt for, at hele familien tager del i studiet, hvis det er muligt. Men den, som er med for at blive oplært, bør altid være på vagt, så den, som oplærer, kan fortsætte præsentationen uden at blive forstyrret.

2. Indvendinger. "Hvis Gud er en kærlig Gud, hvorfor er der så mange krige og så megen lidelse i verden? Hvorfor gør Gud ikke en ende på det?" Det er en af de mange indvendinger, man ofte støder på, når man vil præsentere evangeliet. Det bedste svar er selvfølgelig, at mennesket misbrugte den frie vilje, som Gud havde givet ham. Krig og lidelse er et resultat af synden. Gud tillader, at alle kan få syndens konsekvenser at se, så alle kan forstå del.

Prøv altid at finde ud af, om indvendingen er alvorlig ment eller ikke. Nogle indvendinger er som regel et forsøg på at få opmærksomheden bort fra det væsentlige spørgsmål om frelse. Men hver indvending bør behandles roligt og høfligt og så kort som muligt. Bring altid vedkommende tilbage til det, du ønsker at snakke med ham om.

Vi kan lære en lektie af den måde, som Jesus talte med kvinden ved brønden på. Da hun syntes, at samtalen var ubehagelig, gjorde hun et forsøg på at forandre emne. Hun sagde: "Vore forfædre har tilbedt Gud på dette bjerg, og I siger, at i Jerusalem er stedet, hvor man bør tilbede ham." (Joh. 4,20)

Men Jesus ønskede ikke at blive afbrudt eller trukket ind i en diskussion. Han lod hende snakke, indtil hun nævnte Messias. Det brugte han til at gå tilbage til det, som var hans egentlige mål.

3. Spørgsmål. "Hvorfor holder I lørdag i stedet for søndag?" Når dette eller andre spørgsmål, som henviser til vore specielle læresætninger, bliver stillet, er det fristende at komme bort fra vor mission, at præsentere

evangeliet. Det vil være let at fortsætte over i et almindeligt bibelstudium og måske ende med en diskussion.

Skaf dig en bog eller et lille hefte, som handler om dette emne. Giv vedkommende dette. Du kan også bruge spørgsmålet til senere at skabe interesse for bibelkampagnen. Tal så lidt som muligt om spørgsmålet, og gå så tilbage til hovedformålet med dit besøg - menneskers frelse.

Lad ikke noget få dig af sporet. Forklar, at det er et meget interessant spørgsmål, og som en del af Guds lover det nært forbundet med emnet frelse ved nåde. Sig, at det har også noget at gøre med en del af de betydningsfulde profetier i Bibelen. Men forklar, at det er nødvendigt at have lidt kendskab til, hvad der står i Bibelen. Da kan du på en naturlig måde introducere bibelkampagnen, Men gå tilbage til dit emne. Lad dem først overgive sig til Kristus. En, som har overgivet sig, vil mere være villig til at tro og følge sandheden.

"Du skal ikke føle, at det er din pligt at argumentere om sabbatsspørgsmålet, når du møder mennesker. Hvis nogen nævner dette emne, kan du sige, at det er ikke din byrde nu. Men når de har overgivet hjerte, sind og vilje til Gud, er de parat til med oprigtighed at se beviserne for disse alvorlige, prøvende sandheder." - Evangelism, side 485.

4. At præsentere evangeliet for en gruppe. Som regel er det bedst at præsentere evangeliet for et enkelt menneske. Overgivelse til Kristus er en personlig erfaring, og det er bedst, hvis der ikke er noget, som forstyrrer eller virker generende.

Men hvis du har med et ægtepar eller en hel familie at gøre, så må du altid huske på, at hver enkelt må blive respekteret og behandlet som en enkelt person. Når du stiller spørgsmål, må du give hver enkelt anledning til at udtrykke sin mening. Når du kummer med indbydelsen om at overgive sig til Kristus, er det godt at begynde med den, som ser ud til at være mest interesseret. Eller for at vise respekt er det måske bedst at begynde med den, som er familiens overhovede. Dette vil særlig blive til din fordel, hvis vedkommende er den, som er mest interesseret. Appeller først til manden, som er hjemmets overhovede og leder om at åbne sit hjerte for Jesus. Appeller derefter til hustruen, og så til børnene i henhold til deres alder.

Hvis den ene ægtefælle ser ud til at være 'mindre interesseret end den andre, må du prøve at øge hans

interesse ved at vise ham speciel opmærksomhed. Der kan være forskelle i baggrund,

kundskab og andre personlige ting, som kan være årsag til vedkommendes manglende interesse.

Ved at læse nogle af vore bøger var hr. Sørensen blevet interesseret i vor menighed. Han bad om et besøg, Den besøgende kom flere gange til hans hjem og forberedte ham for dåb. Men fru Sørensen fik ikke så megen opmærksomhed. Det var jo trods alt hr. Sørensen, som havde bedt om besøg, og han havde nævnt, at hans kone var medlem af et andet samfund.

Da hr. Sørensen var blevet døbt, blev hans kone mere fjendtlig stemt overfor den besøgende. Den årvågne sjælevinder lagde mærke til dette og spurgte fru Sørensen, om hun også kunne tænke sig at blive døbt. Hun blev døbt den følgende sabbat. Hun havde lyttet til alle bibelstudierne, men ingen havde bedt hende om at tage stilling dertil. Det sårede hende at blive tilsidesat, og det havde skabt fjendskab.

En prædikant fortæller, hvordan en pastor gav bibelstudier til hans mor og ham i stuen, mens hans far og yngre broder sad i køkkenet og lyttede. Først mange år senere nævnte faderen et bestemt studium og sagde, at den dag havde han bestemt sig for ikke at tilhøre menigheden. Der var ingen, som havde drømt om, at han havde overvejet et sådant skridt. Hvis pastoren havde trukket ham med ind i gruppen, var det muligt, at han havde taget en anden afgørelse. Med lidt personlig opmærksomhed kunne de yngre brødre sikkert også have været medlemmer af menigheden i dag. Overse ingen af familiens medlemmer.

5. Præsenter evangeliet for nære venner eller slægtninge. De, som står os nærmest, er ofte de vanskeligste at vinde. Men her er nogle forslag:

a) I en samtale kan du tale om Gud på en naturlig måde: "Gud har været mere god mod mig, end jeg fortjener."

b) hav ikke en "jeg er bedre - helligere - end dig" holdning."

c) Stil spørgsmål, som viser, at du har tillid til din slægtning. Del nogle af de erfaringer med ham, som du har fået i din vidnetjeneste. Fortæl, hvad du gjorde i en vanskelig situation. Spørg, om han kan foreslå en bedre måde.

d) Sig ikke, din at hele dit liv er blevet forandret, hvis det ikke er det. Dine slægtninge ved måske, hvordan du har forandret dig, eller om du ikke har det.

e) Tal om den glæde, som KrlsLus lia, bragt ind i dit liv.

f) Prøv at skabe interesse for de ting, som hører Gud til. Men hvis de ikke vil, bør du ikke presse religion på dem. Folk ønsker ikke at blive prædikeret for. Vær hellere på vagt overfor anledninger, hvor de stiller spørgsmål eller på andre måder vi ser, at de gerne vil snakke om det.

g) Del dine åndelige oplevelser med dem. Fortæl dem om specielle bønnesvar eller mirakler, som du har oplevet.

h) Kritiser, fordøm eller argumenter aldrig.

i) Brug aldrig en bibeltekst, som fordømmer deres handlinger. Brug tekster, som ophøjer Kristus.

6. At præsentere evangeliet for tidligere medlemmer.

Det er en vidunderlig erfaring at hjælpe et tidligere medlem tilbage til Kristus og menigheden. Når vi tænker på Kristi kærlighed til de frafaldne, må det være let og naturligt for os at have samme kærlighed til dem, som har vandret bort fra sandheden. Her er nogle enkle principper at huske i arbejdet for tidligere medlemmer:

a) Fordøm aldrig og skæld ikke ud.

b) Tag ikke parti eller forsvar nogen part.

c) Undskyld det, som har sket og bed om anledning til at gøre det godt igen, som har forårsaget smerte.

d) Indrøm, at menighedsmedlemmer kan gøre noget forkert, men Gud gør det ikke. Han er altid retfærdig.

e) Følgende er en værdifuld lektie om, hvordan man skal behandle tidligere medlemmer: "Jeg talte med ham, som om han var en af os... "Nu," sagde jeg, "vil vi hjælpe dig med at arbejde for dine naboer. Jeg ønsker, at du skal give dem nogle bøger." Evangelism, side 451.

Tænk altid på den menneskelige stolthed. Vejen tilbage kan være vanskelig at gå. Vi behøver ikke at gøre det endnu vanskeligere for dem. Kærlighed er nøglen til at vinde frafaldne tilbage. Det samme middel som at vinde andre.

De fleste tidligere medlemmer trænger en omvendelseserfaring og forsikring om, at Gud har taget imod dem. Brug den sædvanlige præsentation af evangeliet også for dem.

7. Hvordan man kan forkynde evangeliet for unge mennesker. Når du i ensomhed taler med et ungt menneske, er det mere modtagelig for evangeliet. Unge kan arbejde effektivt for andre unge. Men alder behøver ikke at spille nogen rolle, hvis bare man er oprigtig. Unge ser hurtigt forskel på det sande og det kunstige. De bliver ofte imponeret over, at evangeliet "virker" i andre unges liv. Når du taler med unge, bør du bruge illustrationer, som de kender.

8. Hvordan du skal være overfor en ateist. Ateisten siger, at han ikke tror på Gud. Han bekymrer sig ofte om menneskenes lidelsesproblem, og han finder det ofte vanskeligt at forene det med begrebet om en kærlig Gud. Prøv at finde en passende bog om dette emne. Diskuter ikke med ham. Bed ham om at læse bogen. Besøg ham igen og spørg ham om hans mening om det, han har læst. Prøv at vinde hans venskab og tillid. Dit personlige vidnesbyrd kan hjælpe ham, hvis du på en positiv måde fortæller om, hvordan Gud besvarede dine spørgsmål og stillede din tvivl og hjalp dig til at tro. Tal om den forandring, der har fundet sted i dit liv.

9. Hvordan du skal være overfor en agnostiker. Agnostikeren siger, at han ikke ved, om der findes en Gud eller ej. Brug samme fremgangsmåde som overfor ateisten. I begge tilfælde er det muligt, at de aldrig har forstået evangeliets budskab. Det kan være, at det, de fornægter, er en falsk fremstilling af Gud. Måske vil, de svare positivt, hvis denne misforståelse bliver opklaret. Hvis det er muligt for dig at skabe tillid, har du mulighed for at forkynde evangeliet for dem. Både i tilfældet med en agnostiker, en vantro eller en ateist er det sandt, at "Kristi forunderlige kærlighed vil få hjerterne til at smelte og overvinde dem." - Den store Mester, side 656.

Et betydningsfuldt princip i det sjælevindende arbejde er: diskuter aldrig. Når man ved, at man har klaret at bevise et eller andet, så kan det være et farligt område, hvor fristeren prøver at nå en. Det kan i det mindste være det for mange mennesker. Men husk disse visdomsord:

"Når I prøver at forkynde sandheden, vil I ofte møde modstand. Prøver I at imødegå modstand med argumenter, vil modstanden kun forøges, og det betaler sig ikke. Guds engle våger over jer, og de ved, hvordan de skal virke på dem, hvis modstand I ikke ønsker at møde med argumentation. Dvæl ikke ved de negative spørgsmål, men hold jer til det positive. Ved megen

studium, alvorlig bøn og helligelse kan I knytte dem til jer." - Testimonies, 9. bind, side 147-148.

"Frelseren vidste, at ingen bevisførelse, hvor logisk den end var, ville kunne smelte hårde hjerter eller, trænge gennem verdslighedens og egoismens skal. Han vidste, ... at evangeliet først ville kunne få sin fulde virkning, når det blev forkyndt af hjerter, der brændte, og læber, der var' gjort veltalende ved et levende kendskab til ham, som er vejen og sandheden og livet." - Mesterens efterfølgere, side 21-22.

At der er en fremgangsmåde, som er langt bedre end diskussion, bliver der lagt vægt på i følgende udtalelse:

"Væk deres interesser for det evige live store anliggender. Deres hjerter er måske lige så hårde, som den faste alfarvej, og det kan se håbløst ud at tale til dem om Frelseren; men selv om logik måske ikke virker på dem og argumenter ikke formår at bringe dem overbevisning, vil Kristi kærlighed, når den lægges for dagen ved personlig tjeneste, blødgøre hjertet, som sandhedens sæd kan slå rødder." - Evangeliets tjenere, side 134.

10. Arbejde for de åndelige analfabeter. I vort materialistiske, verdslige samfund finder vi flere og flere mennesker, som siger, at de tror på Gud og Bibelen, men som ikke har nogen klar forståelse af de mest elementære ting i evangeliet.

Opbyg et solidt grundlag, så de kan overgive sit liv til Kristus. Lad dem gennem bibelkampagnens lektier sætte sig grundig ind i frelsesplanen. Når eleven kommer til lektien om omvendelse, præsenterer du evangeliet for ham. Spørg, om han har taget nogen personlig beslutning om at høre Jesus til. Han har allerede studeret syndens problem, hvad synd er, Guds kur mod synden, og hvad Kristus gjorde for at frelse ham. Nu kan han helt og fuldt overgive sig til Kristus.

11. Arbejde for dem, som kalder sig kristne. De, som kalder sig kristne, er tilsyneladende mere disponible overfor både Bibelen og Kristus. Men det er ikke sikkert at de føler, at de har behov for en dybere, åndelig erfaring. Ved at præsentere evangeliet for dem, kan du lede dem direkte til Kristus. Med den baggrund de har, kan de være rede til helt og fuldt at overgive sig til Kristus. Indmeld dem i et bibelbrevskolekursus, således at de vokser i deres kristne erfaring.

12. Arbejde for de genfødte kristne. Her er et menneske, som kender sin frelser og lever op til det lys,

han har fået. Han har erfaret det nye liv i Kristus, men mangler den fulde forståelse af sandheden.

Godtag, at han mener det. Aflæg dit vidnesbyrd for ham, så han er klar over, at Jesus også er din herre og frelser. Da kan du sige, at du har et studieprogram, som kan hjælpe ham til at dele hele Guds plan med andre. Lad ham begynde med bibelkampagnen og led ham igennem et systematisk bibelstudium, indtil han har fuldt kendskab til sandheden.

Personlig overgivelse

Den kristne arbejders udfordring er at leve så nær Kristus, at Han, gennem Helligånden kan indprente, hvornår det er mest belejligt at lede den, det drejer sig om, til sig. Vær følsom overfor Helligåndens ledelse og behovet til den, du besøger.

Husk, at oplæring er vigtig. Det er en stor opgave at lede sjæle til Kristus. Du må være godt forberedt. Men hvis du ikke selv kender Kristus, er hverken oplæring, forberedelse eller teknik i forkyndelsen nok. Du kan ikke dele noget med andre, som du ikke selv har. Hvis du fremstiller det mekanisk som noget, du har lært, varer det ikke længe, før folk opdager det. Hvis dit liv virkelig genspejler Kristus, så vil mænd og kvinder blive tiltrukket af det. Hvis det ikke er tilfældet, vil de hurtigt finde ud af, at du ikke har noget at give dem. Folk vender sig bort fra noget, som er koldt og formelt. De ønsker en religiøs erfaring, som lever og ånder. Hvis mennesker ser Kristus i al hans skønhed, vil de med glæde følge ham og hele sandheden. Jesus sagde: "Og jeg - når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig." (Joh. 12,32)

Husk disse ord: "(Frelseren vidste,) at evangeliet først ville kunne få sin fulde virkning, når det blev forkyndt af hjerter, der brændte, og læber, der var gjort veltalende ved et levende kendskab til ham, som er vejen og sandheden og livet." - Mesterens efterfølgere, side 21-22.

Det er ikke oplæringen, som gør dine læber skikkede til at forkynde ordet i hjemmene. Det er det, at du kender din frelser. Du kan bruge måneder på oplæring. Du kan forberede dig meget. Men hvis du går ud uden Kristi kærlighed brændende i dit hjerte, går du uforberedt.

Herrens tjenerinde har sagt: "O, om I bare ville gå ud til de fortabte og nedbryde jeres hjerter for dem, så vil I se

et arbejde i lighed med det, som blev udført i 1844." - Ellen G. White, Review and Herald, 19. marts 1889.

Et sådant arbejde lærer man ikke i klasseværelser eller læser om i bøger. Det kommer fra et førstehåndskendskab til den levende Kristus:

Jo nærmere du kommer Jesus, jo mere utilstrækkelig føler du dig. Det er ikke selvtillid, som kvalificerer dig til at vinde mænd og kvinder for Kristus. Men det er, at du føler dig afhængig af Kristus og Helligånden. Når du føler, at du intet er i dig selv, kan Gud gennem dig gøre store ting. Hemmeligheden til, at det skal lykkes for dig, ligger i disse ord: "Alle de, der går ind i tjenesten, er Guds hjælpere. De er englernes medarbejdere - eller rettere: de er de menneskelige virkemidler, ved hvis hjælp englenerne kan udrette deres tjeneste. Engle taler med deres stemmer og arbejder med deres hænder. Og de mennesker, der arbejder og samvirker med de himmelske kræfter, nyder godt af deres opdragelse og erfaring. Hvilken "universitetsuddannelse" kan sammenlignes med dette?" - Uddannelse, side 272.

8. kapitel

Brugen af illustrationer

Efterhånden, som du opnår erfaring i din vidnetjeneste, vil du samle værdifulde illustrationer. De kan være dig til hjælp, så du kan fremstille budskabet på en tydelig måde. Til at begynde med er her nogle få illustrationer, som andre har brugt:

1. Til at illustrere 1Joh.5,11: Lad Bibelen forestille Jesus og en pengeseddel det evige liv. Læg sedlen ind i Bibelen og ræk den mod den, du taler med. Han kan ikke få det ene uden del andet. For at få pengene må han tage imod Bibelen. For at få evigt liv må han tage imod Kristus. "Det liv er i hans Søn."

(Når du på et senere tidspunkt gennemgår Guds lov, kan du bruge samme illustration, men på en lidt anderledes måde. Der er mennesker, som med glæde tager imod Kristus, men de ønsker ikke loven. Men i Sal. 40,9 siger Jesus: "Loven er i mit indre." Bibelen repræsenterer Jesus. Papiret, som er lagt ind i Bibelen, repræsenterer loven. Det er i hans hjerte. Kan nogen tage imod Kristus uden også at tage imod loven?)

2. Til at illustrere Åb. 3,20: på det berømte maleri af Jesus, som _tår og banker udenfor en lukket dør, er der

ikke noget håndtag. Døren må åbnes indefra. Jesus trænger sig ikke ind. Han kommer ikke ind uden at blive indbudt. Ian venter tålmodigt på, at du skal byde ham indenfor.

3. Til at illustrere Rom. 3,23: I vor egen retfærdighed kommer vi alle til kort i at nå op til Guds ideal. Men Jesu kors bygger en bro. Det kan illustreres på en enkelt måde. Tegn to vandrette linier under hverandre. Den øverste linie er, hvor Gud er. Den nederste linie er, hvor vi er. Tegn et kors, som forbinder begge linier.

4. Til at illustrere Joh. 3,16 og Es. 3,23: Bed den, du besøger, om at sætte sit navn i stedet for "verden", "enhver", "vore", "vi", osv.

5. Til at illustrere Judas 24: Mange mennesker er bange for, at begynde den kristne vandring, fordi de er bange for at begå fejl. Læs teksten og illustrer den ved at bruge en blyant. Hold blyanten lodret på en bog. Spørg: "Tror du, at kniven kan stå af sig selv?" Da vil du sikkert få et negativt svar. Så siger du: "Nej, blyanten kan stå, fordi jeg holder den, ligesom Guds løfter holder dig."

6. Til at illustrere 2 Pet. 3,9: Gud ønsker ikke, at nogen skal forgå. Mens en far nat efter nat gik over gulvet med sin tre måneder gamle søn, som havde kolik, lærte han at forstå Guds kærlighed. En nat sagde han til Gud, at han ville gøre en aftale med ham. (At gøre en aftale med Gud er ikke nogen god ide, men dette er, hvad der skete) Han sagde til Gud, at hvis han ville fjerne den lilles mavepine og lade ham få den i stedet for, så ville han med glæde lide i barnets sted. Så gik det pludselig op for ham, at Gud havde det akkurat på samme måde. Gud var villig til at tage hans synder og selv bære dem, så han ikke skulle lide og dø.

7. Til at illustrere, at jeg overfører min afhængighed af egen retfærdighed til Kristi retfærdighed: Lad en stol, som jeg sidder i, repræsentere min egen retfærdighed og den stol, som står ved siden af mig, repræsentere Kristi retfærdighed. Jeg kan prise og "hæve den anden stol til skyerne" uden at hvile i den. 'Når jeg siger: "Tak herre for evighedens gave" og går hen og sætter mig i den stol, som repræsenterer Kristus, så overfører jeg afhængigheden fra mit liv til hans liv – min retfærdighed til hans retfærdighed. Nu er jeg "i ham", og i dommen vil Gud se hans retfærdige journal i stedet for min, som er en blanding af gode gerninger og synd. Es. 64,6 kan bruges for at vise, at vor retfærdighed ikke er nok. Vi må have hans retfærdighed.

9. kapitel

Fra bekendelse til medlemskab i menigheden

Den, som har bekendt sin tro på Kristus, har brug for kærlighed, omsorg og undervisning.

Når et menneske er blevet ledet til Kristus, kan man gøre følgende for at følge op interessen:

1. Efterlad de to første studievejledninger til bibelkampagnen, hvis vedkommende ikke allerede er i færd med at tage bibelstudier. Givet eksemplar af bogen *Vejen til Kristus*.
2. De to næste lektier bør afleveres en uge senere. En af dem, som bliver oplært, bør ved dette besøg blive ledsaget af den person, som skal overtage opgaven med bibelkampagnelektierne. Disse to kan følges ad de to første uger. Så kan den, som oplæres, bytte plads med medhjælperen til den, som giver studiet. (Overgangen fra vidnetemaet til bibelkampagne teamet må ske forsigtigt under bøn og i kærlighed. Denne overgang er nødvendig for, at vidneteamet kan være i stand til at fortsætte sin oplæring. De, so_ skal oplæres, bør imidlertid føre to bibelkampagnekontakter igennem til fuldførelse af kurset og forhåbentlig til dåb,)
3. Man må opmuntre den, som har bestemt sig for at høre Kristus til, til at deltage i pastorens bibelklasse i sabbatsskolen den kommende sabbat.
4. Opmuntre ham til at styrke sin bestemmelse ved næste sabbat ved slutningen af gudstjenesten offentligt at gå frem og bekende sin tro, hvis der bliver givet en sådan anledning. Bibelen siger: "Thi når du med din mund bekender Jesus som Herre og i dit hjerte tror, at Gud opvakte ham fra de døde, skal du blive frelst." (Rom. 10,9) Han bør også opmuntres til med ord at udtrykke sin tro på Jesus Kristus som sin personlige frelser. Det indtryk, det har gjort på en, bliver forstærket, når man udtrykker sig. Det kan være lettere at gå tilbage til det gamle, hvis man ikke offentligt har fortalt noget om det. Dette er grunden til, at man giver en nyomvendt anledning til at besvare et alterkald.

En mand, som en søndag sammen med sin hustru havde modtaget Kristus som sin frelser, bekendtgjorde mandag morgen for sine arbejdskammerater: "Jeg er blevet en kristen i week-endens løb." Han sagde, at han havde sagt det, fordi han vidste, at det ville blive

vanskeligere for ham at gå tilbage på det, hvis mændene på arbejdspladsen vidste, hvad der var sket.

5. Sørg for middagsinvitation sabbats middag. Det er vigtigt øjeblikkeligt at omgive den, som har omvendt sig, med nye venner. En af de største grunde til, at folk holder sig tilbage fra at bestemme sig for at følge Kristus, er frygten for, at de vil miste deres venner. Sørg for en middagsinvitation hver sabbat flere uger fremover. Det vil hjælpe med til at sikre en regelmæssig kirkegang de første uger efter, at overgivelsen til Kristus har fundet sted. Kombinationen af Bibelens lærdomspunkter og fællesskab med menigheden leder folk til at få et tilhørsforhold til Kristus og hans menighed. De samme to faktorer holder dem fast. "Og de holdt fast ved apostlenes lære og ved fællesskabet, ved brødsbrydelsen og bønnerne." (Ap.g. 2,42)

Et velanset ægtepar tog imod indbydelse til at besøge menigheden. Pastorens kone sørgede for, at tre ægtepar i menigheden blev præsenteret for gæsterne, da de kom i kirken den første sabbat. Hver familie skulle indbyde gæsterne til middag. Hvis de ikke tog imod indbydelsen, skulle man foreslå den følgende sabbat. Resultatet? Ægteparret forlod menigheden med en middagsinvitation til samme sabbat og de to efterfølgende sabbater. Derved begyndte deres regulære kirkegang. Da de blev døbt, sagde de, at den venlighed, som de havde mødt i menigheden, var en af hovedårsagerne til, at de havde bestemt sig for at forlade det kirkesamfund, som de havde været medlemmer af i 19 år. Handen havde været en af dets ledere. Atter engang var det den vindende kombination af læresætninger og fællesskab, som gjorde sig gældende.

Et ungt ægtepar i en anden menighed fortalte, at først seks måneder efter deres dåb fik de anledning til at spise middag i deres eget hjem om sabbaten. Hvorfor? Venlige menighedsmedlemmer ønskede at blive kendt med de nye medlemmer, som var blevet tilføjet menighedsfamilien. Et venligt menneske, som arbejder i kulisserne, kan tilrettelægge og organisere, så det samme kan ske i din menighed. Overlad det ikke til tilfældighederne. Hver besøgende bør i det mindste få en sabbatsmiddagsinvitation.

Men nu et par alvors ord. Det er ikke muligt at lægge for megen vægt på nødvendigheden af Helligåndens ledelse. Alle mennesker er forskellige og må behandles på en måde, så hans behov, baggru_d og personlighed

bliver dækket. Hvis vi ikke får guddommelig ledelse, vil vi hele tiden begå bommerter.

Vi nærmer os afslutningen. Helligånden arbejder på menneskers hjerter. Derfor bringer Gud måske mænd og kvinder hurtigere til det øjeblik, hvor de omvender sig end tilfældet tidligere var. Vi må være klar over, at Guds engle går foran os og forbereder vejen. Ved vort allerførste besøg, vil vi opdage nogle, som er rede til at tage bestemmelsen om at følge Kristus. Det ville være forkert ikke at bede dem om at tage denne bestemmelse. Vi adventister må aflægge vor tilbageholdenhed og gåder, hvor Helligånden viser os vej.

Men Gud tvinger ikke viljen. Han leder ikke mennesket hurtigere frem, end det selv vil. Et er at træde ind, hvor Gud har åbnet vejen. Noget andet er at lægge pres på folk. Det har ingen plads i vort arbejde. Guds ånd må lære os at finde den rette balance, så vi kan se den åbning, der bliver skaffet til veje.

Gud har gjort hjerter rede, så vi ved det første besøg kan bede om en bestemmelse om at følge Kristus. Vi gentager: det er forkert ikke at gøre det, hvis muligheden er der. Men det vil også være en alvorlig fejltagelse at gøre vort arbejde på en programmeret måde - allerede ved det første forsøg at føre vedkommende hele vejen frem til at tage en bestemmelse om at følge Kristus - og så overvælde vedkommende med alt det, som vi forventer, at han skal gøre. Vi gentager, det kan være det bedste at vente med at få dem til at tage en afgørelse ved et senere besøg, måske efter flere bibelstudier.

Ikke bare er de, som besøges forskellige, men det er menighedsmedlemmerne også. Nogle må få at vide, at de ikke må gå for hurtigt frem. Andre må få at vide, at de ikke må gå for langsomt frem. Det er derfor, at Guds ånd må hjælpe os til at finde den rette balance mellem tilbageholdenhed på den ene side og at være for aggressiv på den anden side.

Effektiv brug af bibeikampagnen

Når du har forklaret, hvordan han, som har overgivet sig til Kristus, kan finde svarene på spørgsmålene direkte fra Bibelen, giver du ham anledning til at følge disse lektier så hurtigt, som han er i stand til det. Nogle vil være så åndelig sultne, at de sluger lektierne. I sådanne tilfælde vil det være klogt at besøge dem to gange om ugen i de to første uger. Derefter vil et besøg i tillæg til

den ugentlige kontakt i kirken være tilstrækkelig. så snart overgangen til bibelkampagneteamet har fundet sted, vil da være ansvarlig for disse besøg.

En af de bedste og mest effektive måder for menighedsmedlemmet at arbejde med bibelkampagnelektierne er at skrive de rigtige svar i sin egen lektie. Den kan bruges som en facit. Da kan du foreslå, at I sammenligner jeres svar. Læs alle spørgsmål og svar som et slags tilbageblik.

Læg speciel opmærksomhed på de spørgsmål, som eleven svarer på en anderledes måde end dig. I sådanne tilfælde kan I sammen slå op til skriftstederne. Når I snakker sammen om svarene, må du altid prøve at sige noget pænt om hans tanker. Hvis der er noget, som han ikke har opfattet, kan du f.eks. sige: "Man kan også forstå det sådan, at ..." Sig aldrig: "Det er forkert." "Børn i Kristus" har brug for venlighed, mildhed, omsorg og kærlig hjælp og opmuntring. Dit besøg kan let blive et bibelstudium, hvis du bruger bibelkampagnens lektier som en vejleder.

Pastorens bibelklasse

Når et lille barn bliver født, bliver det en tid holdt i omgivelser, hvor det er under konstant opsyn af eksperter på spædbørnplejens område. Vi siger ikke til et nyfødt barn: "Dette er et hårdt og koldt sted. Det findes bakterier, gift og alle slags farer. Men nu er du en af os, og du må tage dine chancer, lige som vi må."

Nej, det siger vi ikke. Vi gør alt, hvad vi kan for at nedsænke spædbørnsdødeligheden. Vi finder frem til det bedste, de kan få at spise. Fremfor alt giver vi dem megen kærlighed.

Det bedste opsyn og den bedste føde, som vi kan give nye kristne, er pastorens bibelklasse. Dette er en speciel klasse i sabbatsskolen, som bliver ledet af pastoren. Hvis det er muligt, bør klassen være i et adskilt rum, så de nye troende ikke bliver forstyrret, når mange taler på samme tid i samme rum.

Hvis det er muligt, bør stolene arrangeres i en cirkel, så der bliver en følelse af fællesskab og lejlighed til at blive kendt med de andre i klassen. Hver sabbat bør man tage tid til, at præsentere de forskellige for hinanden. Da vil pastoren med det samme være klar over, om der mangler nogen i klassen. Uden at tøve vil han da besøge vedkommende.

I disse kontrollerede omgivelser vil besøgende have mulighed for at blive bedre kendt med pastoren og de andre, som er på besøg. Det er bedst at udelukke almindelige menighedsmedlemmer fra denne klasse med undtagelse af, hvis der er en, som ledsager en interesseret eller en ny trosfælle.

Hvis en pastor har flere menigheder i sit distrikt og ikke kan være tilstede hver sabbat og undervise sin klasse, bør den mest varmhjertede og bedst egnede lægmand få dette ansvar. Det må være en, som har inderlig kærlighed til sine medmennesker. De sabbater, hvor pastoren er tilstede, bør han sidde i klassen. Hvis han ikke underviser klassen, bør han tage del i diskussionen, opmuntre til deltagelse og hjælpe lægbroderen. Dette er en udmærket måde at oplære sjælevindende lærere.

Lige gyldig hvem der underviser klassen, må man være opmærksom på, hvem der er fraværende og øjeblikkelig aflægge vedkommende et besøg. Det må enten pastoren eller lægbroderen gøre. Efter at have været to kvartaler i pastorens klasse, må vedkommende i de fleste tilfælde blive overført til en almindelig sabbatsskoleklasse. Da vil vedkommende som regel være blevet døbt og blevet et almindeligt medlem af menigheden.

Gør det sådan, at den besøgende ønsker at komme igen

Hvis man omhyggeligt planlægger sabbatsskolen, hjemmissionens 10 minutter og gudstjenesten, vil hver del få betydning for den besøgende.

Vi må forbedre disse områder ved at tænke på følgende:

- 1) Rigtig balance mellem ærbødighed og venlighed.
- 2) Kristuscentret bibelundervisning og prædiken.
- 3) Talere og sangere bør bruge klare og letforståelige ord.
- 4) Passende varme og ventilation.
- 5) Passende påklædning og soignering.
- 6) Alle deltagere forbereder sig grundigt.
- 7) Undgå at musik og terminologi ikke passer sammen.
- 8) Kristen elskelighed og kulturel dannelse må findes hos prædikant og menighedsmedlemmer.

9) At alle menighedsmedlemmer viser inderlighed, venlighed og personlig interesse for besøgende og fremmede, som kommer til sabbatsskolen eller gudstjenesten.

Hvis man tilsidesætter eller svigter på et af disse områder, kan man ødelægge det arbejde, som trofaste sjælevindere har brugt mange timer på. Hvis dette sker, vil de blive mismodige og måske holde op med det sjælevindende arbejde, Vor menighedsaktiviteter må være af en sådan kvalitet, at de besøgende ønsker at komme igen!

Nogle pastorer, som har flere menigheder har i tillæg til bibelklassen i sabbatsskolen, som en lægmand underviser, en bibelklasse i ugens løb, hvor andet undervisningsmateriale bliver brugt. Dette giver pastoren en egentlig kontakt med en klasse, hvor alle er nye eller kommende medlemmer. Dette kan også hjælpe den, som har problemer med sit arbejde, og som ikke ser sig i stand til at komme i sabbatsskole.

Offentlig bekendelse af Kristus

Den, som har taget beslutning om at følge Kristus, bør man give anledning til ved gudstjenestens afslutning at gå frem og vise, at han har overgivet sig. Det er en udmærket måde at forstærke den beslutning, der er taget i hjemmet. Hvis der er nogen, som i ugens løb har taget en sådan bestemmelse, bør den, som taler ved gudstjenesten få det at vide. Lige før afslutningssangen skal synges, kan taleren indbyde enhver, som har lyst til offentligt at bekende sin troskab med Kristus om at komme frem, mens sangen bliver sunget.

I nogle tilfælde vil det sikkert være en hjælp, om den, som har ledet vedkommende til Kristus, går frem sammen med ham. Det vil i det mindste være godt, om besøgeren vil gå frem og stille sig ved siden af vedkommende og stå der sammen med ham. Prædikanten eller forstanderen bør hilse på dem, som har fulgt kaldet og holde bøn med dem, når forsamlingen er gået ud. Det kan være, at nogle af de besøgende, som du ikke havde forventet det af, vil følge kaldet og tage bestemmelser, som senere leder til dåb.

Punkter at huske på

Passende bøger og anden litteratur bør altid være til de nye troendes rådighed. Man bør også lade dem få et abonnement på et af vore blade. To advarsler: Giv ikke

fast føde, når det er nok med mælk. Giv ikke for meget at spise.

Nogle vil holde op med at ryge og drikke med det samme, at de har taget imod Kmtus. . Men for andre vil det være en kamp og kræve mere tid. Men efterhånden som den interesseredes kundskab vokser, vil han også blive mere og mere overbevist om disse vaner, sabbatsholdeise, osv. Han vil vokse i nåde gennem andagtsliv, kirkegang og bibelstudium. Husk, at Gud er tålmodig med hver eneste af os, og det hjælper os til at være tålmodige, venlige og kærlige i vor omgang med andre. Hvis menigheds_edlemmerne viser den, som har disse vaner at kæmpe med, at vi har accepteret ham, vil det være en stor opmuntring for ham.

Profetiens And beskriver striden med følgende ord:

"En forening med Kristus ved levende tro er af evigheds værdi. Enhver anden forening vil forgå. Kristus valgte os først og betalte en stor pris for vor frelse. Den sande troende vælger Kristus som den første, sidste og den bedste i alle ting. Men denne forening koster noget. Det er en forbindelse, hvor et stolt menneske går ind i et afhængighedsforhold til en anden. Alle, som går ind i denne forening, må føle at han har behov for Kristi forsonende blod. Der må ske en forandring i hjertet. De må overgive deres vilje til Guds vilje. Der vil komme kamp både på ydre og indre områder. Afståelsen fra synd vil blive vanskelig, og det at føle sig tiltrukket Kristus skaber kamp. Stolthed, selvished, forfængelighed, verdslighed - synden i alle dens former - må overvindes, hvis vi skal forenes med Kristus. Grunden til, at mange finder kristenlivet vanskeligt, grunden til at de er så vaklende og omskiftende, er at de _røver at få forbindelse med Kristus, før de selv afstår fra de ting, som de holder så meget af.

Når foreningen med Kristus har fundet sted, må den holdes ved lige med alvorlig bøn og utrættelige anstrengelser." - Testimonies, 5. bind, side 231.

Lige gyldig hvilken metode man har brugt for at lede et menneske til Kristus, så må man huske, at det er ikke alle, som har bestemt sig for Kristus, som vil føre bestemmelsen igennem. Vi må gøre alt, hvad der står i vor magt for at give dem så gunstige forhold som muligt. Det bedste vi kan vise dem er tillid. Da Jesus talte med Peter, demonstrerede han dette princip. Peter trængte selv til åndelig hjælp, og Jesus viste ham, at det er vort mål at være andres styrke: "Og når du

engang omvender dig, så styrk dine brødre." (Luk. 22,32)

på trods af alt det, som Jesus gjorde for at styrke og opmuntre dem, som havde begyndt at følge ham, så står der, at "mange af hans disciple trak sig tilbage og vandrede ikke mere med ham." (Joh. 6,66)

Hvordan man skal opnå en afgørelse:

Husk følgende når du arbejder for at opnå en afgørelse:

Bed om en afgørelse i forbindelse med det materiale, som bliver fremstillet i slutningen af hvert studium.

Opmuntre din elev til at udføre hver opgave, efterhånden som den dukker frem.

Først når vedkommende har fået nok oplysning, bør du bede om en afgørelse. Først da er der mulighed for, at en forandring kan finde sted.

Først når du ser, at der er tegn på, at han er overbevist, appellerer du til en afgørelse.

Lær dig til at se tegn på, Qm vedkommende er ved at tage en bestemmelse, når f.eks. følgende spørgsmål stilles: "Bør jeg holde op med at gå i biografen?" "Hvad nu, hvis min mand ikke vil lade mig betale tiende?" "Hvad nu, hvis jeg ikke kan få fri om sabbaten?" Sådanne spørgsmål viser, at vedkommende overvejer at tage en beslutning. Da er det tid at spørge om det.

Hvis et menneske har nået det punkt, hvor han burde bestemme sig for at blive døbt, kan et spørgsmål, som giver ham et valg, hjælpe ham til at tage den afgørende beslutning: "Vi har planlagt dåb den 15. og igen den 29. Vil en af datoerne passe dig?"

Forvent et positivt svar.

Fjern hindringer. "Mange er overbeviste om, at vi har sandheden, men de bliver holdt fast med jernlænker. De tør ikke risikere, hvad der vil ske, hvis de stiller sig på sandhedens side... Akkurat da kaster Satan de stærkeste lænker omkring dem." - Testimonies, 1. bind, side 646.

"Jernlænkerne", som afholder folk fra at bestemme sig for at følge Jesus, kan være følgende:

1. Timelige ting:

- Frygt for at miste sit arbejde.
- Manglende tro på at begynde at betale tiende.
- Ryge og drikke vaner.

2. Familiebånd:

- a. Modstand fra en af de kære.
- b. Frygt for splid i familien.

3. Kirken og samfundsmæssige forhold:

- a. Prestige ved at tilhøre et mere populært kirkesamfund.
- b. Sentimentale bånd til det tidligere kirkesamfund.
- c. Frygt for at miste venner.
- d. Frygt for latterliggørelse.
- e. Modstand fra præsten.

Her er nogle bestemmelses spørgsmål, som kan være til hjælp:

Er alt klart?

Ved du, hvad du skal gøre?

Hvad afholder dig fra at gøre det? Du har planer om at gøre det på et eller andet tidspunkt, har du ikke? Hvorfor vil du ikke gøre det nu?

Den største appel er korsets appel. "At tale, bede, og synge om Kristus korsfæstet er det, som vil nedbryde og vinde hjerterne. - Testimonies, 6. bind, side 67.

Hvordan man skal forberede en kandidat til dåb

Lægmand har som regel følt, at kun en prædikant kan forberede et menneske til dåb. Det er ikke sandt. Ethvert menighedsmedlem med kristen erfaring, kendskab til de grundlæggende sandheder og adgang til materiale for dåbsforberedelse kan forberede en kandidat til dåb og medlemskab i menigheden.

Husk følgende, når du skal forberede et menneske til dåb:

1) Vær sikker på, at han virkelig har taget imod Kristus som sin personlige frelser, at han ved

- a. at Kristus lever i ham, og
- b. at hans synder er tilgivet

2) Vær sikker på at du på omhyggeligt som muligt har dækket syvende dags adventistmenighedens hovedlærdomspunkter. Dette kan ske ved hjælp af bibelkampagnen eller andre former for bibelstudium, gennem Korrespondanceskolen eller ved hjælp af offentlige møder.

3) Vær sikker op, at vedkommende har sejret over tobak, alkohol og andre lignende vaner. Spørg ham venligt og forsigtigt, men direkte:

- a. Hvornår røg du sidste gang?
- b. Bruger du tobak i nogen form?

4) Tag et tilbageblik på vort samfunds lærdomspunkter. I tilfælde af at vedkommende har gennemgået et fuldstændigt studium, kan dette gøres på to eller tre studieaftener. Da finder du ud af, om der er nogen problemer, spørgsmål eller misforståelser. Hvis et emne ikke er helt forstået, forklarer du det, så det bliver helt klart. Du kan bruge punkterne på dåbsbeviset, som du kan gennemgå med vedkommende. Dåbsbeviset kan du få af pastoren.

5) Når du er blevet klar over, at kandidaten har taget i mod Kristus og er i fuld harmoni med menighedens lære, kan du fortsætte med følgende: "Er der nu noget, som står i vejen for, at du kan blive døbt og forene dig med menigheden? Vi har planlagt dåb den 15. og igen den 29. Hvilken dato passer dig bedst?" Vent på svaret og sig så: "Lad os knæle ned sammen og takke Gud, fordi han har ledet dig til at tage denne gode bestemmelse."

6) Med en takkebøn til Gud i hjertet giver du besked til pastoren og indbyder ham til at besøge kandidaten 'sammen med dig. så stor en glæde du vil være fyldt af:

Dåb er en alvorlig sag. "Forberedelse til dåb er en sag, som kræver omhyggelig overvejelse. De nyomvendte til sandheden bør nøje instruere sig om det enkle: "Så siger Herren". Punkt for punkt bør Guds ord læses og forklares for dem. Prøven på at være en discipel bør gøres klart for dem, som ønsker at blive døbt. Når de klart har givet tilkende, at de forstår deres stilling, bør de blive døbt." - Evangelism, side 308.

To punkter at lægge vægt på

Når man forbereder et menneske til at blive medlem af menigheden, er der to punkter, man ofte har tilsidesat. Det er to meget vigtige punkter:

1) Bibelen lover, at alle, som angrrer og bliver døbt, skal få Helligånden. "Peter sagde til dem: "Omvend jer og lad jer døbe hver især i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave." (Ap.g. 2,38)

Kandidaten bør forstå dette løfte og ved sin dåb gøre krav på det. på grundlag af dette løfte bør han tro, at han virkelig modtager Helligånden. "Vi trænger alle Helligåndens dåb." Samme, side 369.

Hvis vi giver omhyggelig undervisning på dette punkt, vil det hjælpe med til at beskytte den nye troende mod falske åbenbarelsen. Vi trænger denne beskyttelse!

2. Læren om at vidne må ikke overses, når der bliver givet forberedelser til dåb. Den nyomvundne må blive en sjælevinder for, at den åndelige fornyelse kan fortsætte.

"Enhver sand discipel fødes ind i Guds rige som en missionær. Den, som drikker af det levende vand, bliver selv til en livets kilde. Modtageren bliver til en giver." - Den store Mester, side 124.

"Den omhyggelige oplæring af de nyomvendte var en væsentlig årsag til den usædvanlige fremgang, som Paulus og Barnabas havde, da de forkyndte evangeliet i de hedenske lande." Christian Service, side 60.

"Gud forventer personligt arbejde af enhver, som han har betroet kundskab om sandheden for denne tid. Alle kan ikke rejse til fremnede lande som missionærer, men alle kan være missionærer i hjemlandet blandt familie og naboer." - Samme, side 9.

"Alle, som ved overbevisning bliver tilføjet rækkerne, bør få sin opgave at udføre." - Testimonies, 7. bind, side 30.

En af de største årsager til frafaldet iblandt os er, at vi ikke følger disse inspirerede råd. Menighedens missionsråd "burde sørge for, at hvert menighedsmedlem får sin opgave at udføre, så ingen lever et formålsløst liv." - Christian Service, side 62.

Åndelig vejleder

Man bør vælge en åndelig vejleder til hver enkelt eller hver familie, som ønsker at blive døbt. (Se tillægget side 77)

Omsorg for de nyomvendte

"Man bør have stor omsorg for og tålmodighed med de nyomvendte, og som "ældre" medlemmer i menigheden er det vor pligt at finde ud af måder og midler, hvorved vi kan give dem hjælp, sympati og undervisning. De har jo fulgt deres samvittighed og muligvis forladt et andet kirkesamfund for deres tros skyld. Derved er de kommet bort fra den omsorg, som de tidligere mødte fra præsten i den kirke, de tilhørte." - Evangelism, side 351.

"Det er ikke så mærkeligt, at nogle bliver mismodige og går uden for vejen og bliver ulvenes bytte. Satan er hele tiden på sporet efter alle. Han sender sine engle ud for igen at få dem, som han har mistet fra sine rækker. Der burde være flere "forældre", som passer på menighedens "nye børn" i troen og opmuntrer dem og beder for dem, så deres tro ikke går til grunde.

Guds ånd overbeviser synderne om sandheden, og han anbringer dem i menighedens arme. Prædikanterne skal gøre deres del, men de kan aldrig udføre det arbejde, som menigheden burde gøre. Gud forlanger, at menigheden skal pleje dem, som er unge i troen og erfaringen. Menigheden skal følge dem, ikke for formålsløst at plapre i vej, men ... at tale til dem ord, "som æbler af guld i skåle af sølv." - Evangelism, side 351-352.

Resumé

I sammentrængt form er her nogle trin i overgangen fra bekendelse til menighedsmedlemskab:

- 1) I løbet af eller ved slutningen af en serie bibelstudier tager man imod Kristi frelsende offer.
- 2) Interesserede bliver indmeldt i bibelkampagnen, hvis ikke der bliver oprettet rigtige bibelstudier.
- 3) Ugentlige besøg.
- 4) Interesserede bliver opmuntret til at deltage i pastorens bibelklasse.
- 5) Man må sørge for, at de føler fællesskab med menigheden ved at opfordre til kirkegang og ved at give dem invitationer til sabbatsmiddage.
- 6) Bestemmelse om dåb opnåes individuelt i hjemmet eller ved vækkelsesmøder.
- 7) Gennemgang af læresætninger forud for dåb.
- 8) Den nye troende bliver indmeldt i et brevskolekursus, for at hans kundskab skal vokse. Man kan også arrangere en serie med bibelstudier, hvortil vedkommende kan tage sine venner, naboer eller slægtninge på denne måde deler han sin tro.
- 10) Den nye troende undervises om at være en sjælevinder og får oplæring i dette.

10. kapitel

Programmet startes

De første forberedelser. Hvis ethvert program ikke bliver startet på rette måde, er det dømt til undergang.

Seks uger før programmet begynder, bør følgende forberedelser gøres:

1. Den plan, som er udarbejdet i dette hefte, bør med begejstring fremlægges for menighedsbestyrelsen og missionsrådet.
2. Sørg for, at alle medlemmer i menigheden bliver besøgt af et besøgsteam, som er sammensat af forstandere, menighedssøstre, menighedstjenere, osv. Formålet er at indsamle navne til besøgs-kartoteket. Nogle menigheder har to kort på hvert navn, så det ene eksemplar altid forbliver i kartoteket, og det andet lånes ud til besøgsteamet. (Se eksempel på dette kort i tillægget" ;iide 79)
3. Begynd at holde bøn om, at de rette til at blive oplært må blive udvalgt.
4. Pastoren må forberede sig pt at være leder af dette program. Han må grundigt studere dette hefte, og hans egen åndelige erfaring må forøges. Du kan ikke dele en erfaring med andre, som du ikke selv har. Hvis en pastor har ansvar for flere menigheder eller på grund af andre omstændigheder ikke kan lede dette program, er det nødvendigt at bruge velkvalificerede lægbrødre. Men selv da bør programmet være under pastorens ledelse, som en del af menighedens program.

Programmet trin for trin

Dette udarbejdede program, viser trin for trin, hvordan det er lettest at følge det:

1. Pastoren udvælger to, som bliver oplært i en tre timers periode hver uge. Hvis han har en aften-, en formiddags- og en eftermiddagsperiode, kan han oplære seks. Den ene deltager af teamet bør være en kvinde. Da oplæreren og de to, som skal oplæres, må aflægge besøg sammen, kan det være vanskeligt for tre mænd at komme ind i hjemmene.
2. I mange distrikter findes der pensionerede arbejdere, litteraturevangelister og lægmænd med sjælevindende erfaring, som sammen med pastoren kan tjene som oplærere. Det må være personer, som har erfaring i at besøge folk. Det må være personer, som kan bruges i

vidnetjenesten ved et nært samarbejde med en pastor, som har erfaring i dette program, eller som kan få det ved et koncentreret træningsprogram.

Prøv at beholde forholdet med en oplærer til to, som skal oplæres.

3. De, som skal oplæres, må selv blive oplærere. Man bør først og fremmest tænke på modne unge med en varm personlighed. Hvis en mand og hustru bliver valgt, må de forstå, at efter den tre måneders oplæringstid må de arbejde hver for sig som oplærere. Ellers vil antallet af dem, som tager del i vidne programmet ikke forøges.

4. Der bør i det mindste være to. timers undervisning, før vidnetjenesten begynder. Det kan ske sabbats eftermiddag, om søndagen eller ved et aftenmøde i ugens løb. Det vil være udmærket at arrangere et week-end kursus.

5. De, som skal oplæres, må binde sig til i løbet af tre måneder at tage del i vidnetjenesten tre timer hver uge i oplæringsprogrammet. Den bedste tid for oplæringsperioden er fra februar til april, eller fra september til november.

Som regel er det nødvendigt i det mindste at arrangere to tre timers træningsperioder hver uge. En om dagen (enten fra 9-12 eller fra 13-16) og en om aftenen for dem, som arbejder om dagen. (19-21) Erfaringen har vist, at det er nødvendigt at have en fast tid hver uge for vidnetjenesten. Hvis vidnetjenesten ikke får topprioritet både hos oplæreren og dem, som skal oplæres, vil forsøget snart blive mislykket.

6. Den tre timers træningsperiode kan deles på følgende måde: 30 minutter til undervisning, 1 time til at aflægge besøg og 30 minutter til at rapportere igen efter besøgene. (Der er afsat 30 minutter til at komme til og fra området) Tilsidesæt ikke den sidste del af programmet, selvom det kræver ekstra rejse. Et møde, hvor man udveksler erfaringer, er selvfølgelig kun muligt, hvis man har mere end et team i feltet. I tillæg til dette møde, hvor man udveksler erfaringer, er det til stor inspiration for menigheden, at der før gudstjenesten om sabbaten bliver givet tid til en eller to korte erfaringer fra dem, som deltager i vidnetjenesten.

7. Før træningsprogrammet begynder, bør pastoren have alle detaljer i orden, så navne og distrikter er klar til brug. Der må være kort til alle og navnene på dem, som skal besøges, må være ordnet i områder.

Når man arbejder med navnene fra besøgskartoteket, bør hvert team få seks kort. Det er jo muligt, at nogle af dem ikke er hjemme. Nogle oplærere prøver at gøre aftale med et hjem på forhånd, hvor hans team skal aflægge besøg. Område og personer kan variere. Find den metode, som er bedst for dig i dit område.

Man bør skrive en kort rapport på besøgskortet over hvert besøg. Kortet bør leveres til pastoren efter hvert besøg.

Når man arbejder med meningsmålingen bør man i et landområde have ca. 20 hjem at arbejde med.

8. De, som reagerer positivt på besøget, bør inviteres til pastorens bibelklasse og gudstjeneste.

9. I pastorens bibelklasse undervises der i et adskilt rum i sabbatsskoleperioden. Hvis pastoren har ansvar for flere menigheder og ikke kan være tilstede hver uge, må den mest elskede og elskelige kristne i menigheden, som er kvalificeret til at undervise bedes om at undervise denne specielle klasse.

10. Når prædikenen er ved at være forbi, inviterer dagens taler dem, som i ugens løb har taget en bestemmelse - hvis dette er sket - om at komme op foran og give til kende deres tro på Kristus.

11. En af de største velsignelser, som følger med et sådant program, er, at de nyomvendte mænd og kvinder fortæller andre om deres nye erfaring. Det vil inspirere forsamlingen, styrke de nyomvendte og give nyt liv til vidnetjenesten, hvis der blev givet et eller to udvalgte vidnesbyrd enten i hjemmissionens ti minutter eller i løbet af gudstjenesten.

12. Når den tre måneders oplæringsperiode er forbi, bør enhver, som er blevet oplært under bøn omhyggeligt vælge to, som han vil tage med sig ud og oplære i løbet af en ny tre måneders periode. Nu vil han blive en oplærer, og der vil blive nye, som bliver oplært.

13. Oplæreren bør ikke begynde dette program med mindre at han har ærlige planer om at vie en dag hver uge i løbet af de næste tre måneder til denne vidnetjeneste.

De, som skal oplæres, bør ikke blive optaget i dette program uden at de først lover, at

- a. De vil holde alle aftaler og gennemføre alle opgaver.
- b. De vil tjene som oplærere i det mindste i en tre

måneders periode efter, at de selv har gennemført deres træningsprogram.

Dette er af meget stor betydning. Megen tid bliver nemlig investeret på at få størst udbytte.

14. Fald ikke for fristelsen til at gå en lettere vej. Det er bedre at begynde i det små og bygge solidt op, i stedet for at begynde stort, og det hele smuldrer væk.

Interessen følges op

Enhver interesse bør følges op som en guddommelig tillid. Hvis bare en interesse bliver kold, vil Gud s& ikke gøre os ansvarlige?

1. Alle, som bliver kontaktet, som er villige til at studere, bør få en gratis bibel og de to første lektier i bibelkampagnen og et eksemplar af Vejen til Kristus. Ugentlige besøg må aflægges til gennemgåelse af lektierne i hjemmet. Dette giver i virkeligheden mulighed for to bibelstudier. Samtidig afleverer man da de to næste lektier.

2. Enten de interesserede har taget imod evangeliet eller ikke, bør de begynde bibelkampagnen.

3. Ved første lejlighed bør alle, som har taget imod Kristus deltage i pastorens bibelklasse og overvære gudstjenesten.

4. Alle interesserede bør tage del i pastorens bibelklasse.

5. Alle, som besøges, bør få invitation til sabbatmiddage og søskendefællesskabet.

6. Nyomvendte burde selv tilmelde sig rækken af besøgere i oplæring i vidnetjenesten. Når træning bliver tilføjet nyomvendtes nidkærhed bliver det en fin kombination. Omvendte avler omvendte. Og deres omvendte avler nye omvendte, således at vi ser åndelige børnebørn og oldebørn.

"Da han udsendte de tolv og senere de halvfjerdsindstve for at forkynde Guds rige, lærte han dem, at det var deres pligt at meddele andre, hvad han havde lært dem. Gennem hele sit virke opdrog han dem til individuelt arbejde, som skulle udvides, eftersom de blev flere i antal, og som til sidst skulle nå ud til verdens fjerneste egne. Det allersidste, han indprentede sine disciple, var, at frelsens glade budskab til verden var blevet dem betroet." - Mesterens efterfølgere, side 22.

Lærdomme fra andres erfaring

Nogle har begyndt et vidneprogram og er blevet skuffede over resultaterne. Grunden kan være et af følgende punkter:

1. Man startede med en gruppe frivillige, som en efter en faldt fra. Det ville have været lønsomt at håndplukke deltagerne.
2. Man brugte for megen tid på undervisning, og på den måde blev der mindre tid til vidnetjenesten.
3. Man ville prøve at spare tid ved at sende dem, som blev oplært ud alene i stedet for de tolv gange, hvor de var med for at blive oplært.
4. Den, som skulle oplære andre, læste ikke dette hefte grundig nok og fulgte ikke dets retningslinier.
5. Mange forsømte på forhånd at have område og hjælpemidler parat i rette tid til oplæringsprogrammets begyndelse.
6. Man tillod uventede situationer at afbryde vidneprogrammet.
7. Hver uge forsømte man at besøge sine bibelkampagneelever.
8. Man forsømte at planlægge sabbatsskolen, hjemmissionens ti minutter og gudstjenesten med de besøgende i tanke, så de blev opmuntret til regelmæssig kirkegang.
9. Man forsømte at have et ajourført kartotek over navne og distrikt.
10. Man forsømte omhyggeligt at udvælge åndelige vejledere til de nye medlemmer.

Tilpasning af træningsprogrammet

Træningsprogrammet er delt i tolv dele. (Se tillægget) I det anbefalede træningsprogram for tolv uger giver det en del til hver uge. I et en-uges program kan to dele dækkes hver dag i seks dage. Hvis man har arrangeret et arbejdsderrøde en weekend eller flere dage, kan man dele materialet op, således at man i et to dages kursus har seks dele af kurset hver dag, og i et tre dages kursus har fire dele hver dag. Dette kan man også gøre for at dække unges behov under lejr eller stævne, når tiden ikke tillader et tre måneders program. Hvis afdelingssekretæren kun h

"I nattens syner blev en stor reformatorisk bevægelse blandt Guds folk fremstillet for mig. Mange priste Gud. De syge blev helbredt, og der skete mange undere... Man så hundreder og tusinder besøge ar mulighed for at være en uges tid et bestemt sted, kan programmet gennemføres på lignende måde.

Sejr til sidst

Gud udøser ikke Helligånden over en passiv menighed. Uden Helligånden kan vi ikke tage imod arbejdets udfordring. Gør vi det, vil han fuldføre sit løfte. Der er god grund til at tro, at befalingen om at "bære evangeliet til alles dør" vil bringe en vækkelse, som vi længe har bedt om. Den vil komme:

"Nogle scener, som jeg for nylig har set i et natligt syn, har gjort dybt indtryk på mig. Der synes at være en stor bevægelse - et vækkelsesarbejde - som går frem mange steder. Vort folk sluttede sig til rækkerne og besvarede Guds kald." Christian Service, side 42. familier og åbne Guds ord for dem. Hjerter blev overbevist ved Helligåndens kraft, og en sand omvendelses ånd blev synlig." - Testimonies, 9. bind, side 126.

Det billede, som blev vist for Herrens tjenerinde, var ikke noget, hun indbildte sig. Det var ikke bare ønsketænkning. En dag vil det blive en realitet. Hvis du vælger det, vil det blive dit privilegium at være med i dette billede:

Tillæg

(Følgende er et arbejdshefte med plads til at skrive' de tre afsnit af dit eget vidnesbyrd)

MIT PERSONLIGE VIDNESBYRD

Mit liv før jeg blev en kristen: (Lad denne del af dit vidnesbyrd være sådan, at den, du besøger, kan sætte sig i dit sted)

Hvordan jeg blev en kristen: (Fortæl, hvordan det skete. Hvis du voksede op i et kristent hjem, var der et tidspunkt, hvor du gav dit liv helt og fuldt til Kristus. Dit vidnesbyrd kan være koncentreret om svar på bøn eller en speciel sejr i dit liv, som gjorde, at Jesus blev virkelig for dig.)

Mit liv siden jeg blev en kristen: (Fortæl, hvordan dit liv blev forvandlet. Fortæl noget om den glæde, som du nu erfarer.)

Det skriftsted, som har hjulpet mig mest:

Personligt vidnesbyrd eks. A

Jeg voksede op i et kristent hjem, men jeg havde aldrig givet mit liv til Kristus. Senere vandrede jeg bort fra Gud og mine forældres lære. Men jeg huskede imidlertid altid nogle af de skriftsteder, min far plejede at læse, når vi havde familie andagt.

Som midaldrende kom jeg på hospitalet i tre uger. De kristne sygeplejersker fik mig til at forstå Guds kærlighed. De var et levende vidnesbyrd derom. De gav mig et ønske om at studere Bibelen og finde ud af Guds plan med mig.

Da jeg kom hjem og tilbage i det gamle igen, faldede dette ønske. Men det forlod mig aldrig helt. Nogen tid senere gav min søn mig en bibel, og jeg begyndte at læse den. Det, jeg læste, forvirrede mig, og jeg blev mismodig. Da fik jeg en bog, som handlede om Bibelen. Skriftstederne stod ordnet i grupper. Denne bog hjalp mig til virkelig at forstå Bibelen.

En morgen hørte jeg en mand synge en religiøs sang i radioen. Den handlede om at slippe Guds hånd. Den rørte mig, og i det øjeblik gav jeg mit liv til Kristus. Jeg studerede Bibelen yderligere. Jeg fik endnu et hospitalsophold. En af sygeplejerskerne gennemgik et bibelkursus med mig, og jeg blev døbt.

I dag er jeg et lykkeligere, sundere og mere alvorligt menneske. Det er selvfølgelig ikke så mærkeligt. Jeg ved, at jeg har en levende frelser. Han trøster mig, når jeg trænger til det. Han leder mig, når jeg trænger hjælp. Og det gør jeg hele tiden: Jeg ved, at dette liv er ikke alt. Jesus giver mig forsikring om det kommende liv.

Min yndlingstekst er Ap.g. 4,12. Der står: "Og der er ikke frelse i nogen anden, thi der er ikke under himmelen givet mennesker noget andet navn, hvorved vi kan frelses."

Personligt vidnesbyrd eks. B

Min opvækst var ganske almindelig. Men det varede ikke længe, før jeg stillede spørgsmål som: "Hvad vil jeg med mit liv?"

Vil jeg finde lykke? Er der noget efter dette liv?" For mig så det ud, som om manges liv var fyldt med skuffelser. Mange brød sig ikke om det arbejde, de havde. De virkede ikke lykkelige. Der var ikke mange, som vidste, hvad der ville ske efter dette liv. Jeg blev ved med at spekulere på disse ting.

Først da jeg blev teen-ager, fik mine forældre en kristenerfaring. Da de blev kristne, så jeg, hvilken forandring der skete med dem. Det fik mig til at vende mig til Bibelen for at se, hvad der var sket med dem. Jeg kan ikke sige, hvornår jeg blev en kristen. Det skete gradvis. Men fra min dåbsdag og indtil nu er mit liv blevet mere og mere vidunderligt.

Lad mig fortælle, hvad jeg mener. Jeg spekulerede på, hvad jeg skulle vælge som livsgerning. Kristus blev så virkelig for mig, at jeg bare kunne sætte mig ned og tale med ham om, hvordan jeg kunne finde det arbejde, jeg passede bedst til. Jeg tænkte også på spørgsmålet om livsledsager. Der var blevet sagt så meget om kærlighed. Men jeg vidste, at lod man Gud lede, så kunne et ægteskab blive en lykkelig erfaring - i forgold til, hvad så mange andre erfarede.

Da jeg talte til Gud om disse ting, spurgte jeg rent ud: "Skal jeg blive prædikant? Skal jeg gifte mig med den pige?"

Når jeg ser tilbage på mit liv som en kristen, må jeg sige, at det ene år har været lykkeligere end det andet. Det kan måske være vanskeligt at forstå. _len det er på samme måde som med den lykke min hustru og jeg har fundet i vort ægteskab. Da vi stod ved alteret, troede jeg ikke, at jeg kunne elske hende højere, end jeg gjorde da. Men efterhånden som årene har gået, synes vor kærlighed og lykke at blive større og større.

Sådan er det også med mit forhold til Gud. Jeg føler en fred og en ro, når jeg taler med Gud. Jeg ved, at han elsker mig. Jeg ved, at han forstår mig. Jeg ved, at han snart kommer tilbage og henter mig, for det har han lovet.

Min erfaring kan sammenlignes med Ord. 3,6, hvor der står: "hav ham i tanke på alle dine veje, så jævner han dine stier."

Personligt vidnesbyrd eks. C

Jeg voksede ikke op i et religiøst hjem. Ingen af mine forældre gik i kirke. Af og til sendte de mig til søndagsskole. På min barnlige måde opdagede jeg Jesu

kærlighed. Som teen-ager gik jeg regelmæssigt i kirke. Da opdagede jeg, hvem Jesus er, og hvorfor han kom til denne jord. Jeg tog imod ham som min frelser - men på en halvhjertet måde.

Få år senere giftede jeg mig og fik børn. Jeg begyndte at vandre bort fra Kristus. Jeg havde så mange ubesvarede bønner. Det varede ikke længe, før jeg tvivlede på, om der var en Gud. Jeg syntes, at jeg klarede mig så godt uden ham.

Men gennem mine børn så jeg, hvilket behov jeg havde for Kristus. Mine børn kom ikke hverken i kirke eller søndagsskole. Men Helligånden må en dag have fået mig til at spørge dem, om de vidste, hvem Jesus var. De svarede selvfølgelig nej. Det ramte. Det var vendepunktet i mit liv. I tolv år havde jeg ikke bedt om hjælp, men da bad jeg Gud om at sende mig en til at vise mig svarene på mine spørgsmål og problemer.

Det varede ikke længe, før svaret kom. Jeg mødte nogle mennesker, som viste mig hen til Kristus. De studerede Bibelen sammen med mig, og mine spørgsmål blev besvaret fra Guds ord.

Nu frygter jeg ikke længere for fremtiden. Jeg ved, at jeg kan stole på, at Gud har omsorg for det alt sammen.

En bibeltekst som jeg sætter megen pris på er Es. 59,1: "Se, for kort til at frelse er ej Herrens arm, hans øre er ikke for sløvt til at høre."

Læg mærke til den uformelle stil i disse tre vidnesbyrd. De må ikke læses op. Vi må heller ikke sække på samme måde, som vi skriver. Der er en skreven stil og en mundtlig stil.

Hvis du ikke passer på, vil dit vidnesbyrd blive i en skreven stil. Og det sidste du ønsker er sikkert at gå ind i et hjem og give et vidnesbyrd, som er stift og formelt, som om det blev læst op af en bog.

Nedskriv dit vidnesbyrd. Men se på hvert eneste ord og spørg dig selv, om det er den måde, du vil sige det på, hvis du snakkede med nogen, som om dit vidnesbyrd ikke var nedskrevet.

Omrids af et besøg

INDLEDNING

(Smil) "Goddag: Er det her . . . . . bor? Er det fru ..?"
(Hvis det er muligt, må du henvise til noget, som den, du besøger har kendskab til. F.eks.:)

Vi kommer fra Korrespondanceskolen. (Medbring et af brevskolens kort)

Vi kommer fra Tidernes Tegn. (Medbring et eksemplar af bladet)

Vi kommer fra Adventkirken. (Hvis de har besøgt kirken eller haft nogen forbindelse med menigheden)

Vi bliver ikke længe bare et par minutter. (Gør det altid klart, at du ikke bliver længe!

(Den, du besøger, falder først til ro, når han har fået at vide, hvor du kommer fra, og hvorfor du kommer. Så det er bedst så hurtigt som muligt at gøre dette klart.)

GØR DIG VENNER MED DEM

(Indledningen var det første forsøg på at skabe venskab med den, du besøger. Men søg nu at finde frem til forskellige ting, som specielt interesserer vedkommende - børn, husdyr, hobbies, osv. Vis ham interesse og vær på vagt overfor en anledning til at give ham en ærlig komplement. F.eks.:)

Så dejlige børn De har: Hvad hedder de? (Sørg for at huske børnenes navne til en senere anledning)

De holder vel nok Deres have flot. interesse? Er det Deres specielle interesse?

FORMÅL MED BESØGET

(DU må altid have besøgets formål i tanke og gå frem i henhold til det. F.eks.:)

Vi besøger Dem i dag, fordi De har bedt om mere litteratur. Har De fået det? (Vent på svar) Vi kan også tilbyde Dem et gratis bibelbrevskolekursus.

(De besøg, hvor du har til hensigt at give en præsentation af evangeliet, bør du indlede med en samtale om åndelige interesser. Du kan sige:)

Fru ....., vi har været så glade for, at De har besøgt vor Kirke. Hvad var grunden til, at De begyndte med det?

(Og til sidst kommer spørgsmålet:)

Sig mig, hvordan mener De, at man bliver en kristen?

(Hvis den måde, du er blevet modtaget på, og den måde, vedkommende har besvaret dine spørgsmål på har vist, at det kan lade sig gøre at præsentere evangeliet, siger du:)

Kunne De tænke Dem, at jeg læser nogle få vers fra Deres bibel for Dem? Det tager ikke lang tid.

PRÆSENTATIONEN AF EVANGELIET

Guds tiltrækningskraft - Gud er kærlighed (1 Joh. 4,8)

Problemet - synd, adskillelse, død (Rom. 3,23)

Løsningen - Guds gave - liv i Kristus (Joh. 3,16 Rom. 6,23 Ef. 2,8-9 1 Joh. 5,11-13)

Afståelse fra synd - anger (Rom. 2,4)

Forbindelse med Kristus - tage imod Kristus (Åb. 3,20)

BØN OM AT GUD MÅ TAGE IMOD VEDKOMMENDE

(Efter bønnen forklarer du den, som har givet sit hjerte til Kristus, at for at bevare sit nye liv i Kristus, har han behov for:)

VÆKSTBETINGELSER

Bibelstudium (Indmeld ham i bibelkampagnen)

Bøn (Giv ham bogen Vejen til Kristus og bed ham især om at læse kapitlet om bønnens velsignelse)

Fællesskab (inviter ham til pastorens bibelklasse og en sabbatsmiddag)

Vidnetjeneste (opmuntre ham til at begynde at dele Kristus med andre)

Meningsmåling

Ja   nej   ingen mening

A. Angående Gud og Bibelen:

1. Tror De, at der findes en Gud?

2. Er der liv efter døden?

3. Kommer Kristus igen?

4. Hvem mener De, at Kristus er?

( ) Guds søn   ( ) Profet

( ) Menneskets frelser ( ) Ikke sikker

( ) Skaberen

5. Synes De, at De forstår Bibelen?

B. Angående religiøse forhold:

6. Hvilket kirkesamfund tilhørte Deres forældre?

7. Tilhører De det samme?

8. Hvor ofte går De i kirke?

( ) hver uge ( ) en gang i måneden ( ) sjældent ( ) aldrig

9. Mener De, at alle kirkesamfund bør forenes?

C. Angående Deres mening:

10. Hvorfor tror De, at så mange unge i dag vender sig til åndelige ting?

11. Hvordan mener De, at man bliver en kristen?

Formaning til den nydøbte

Du er blevet døbt ind i Syvende dags Adventistmenigheden og blevet medlem af en familie, som dækker hele jorden. Du er blevet medlem af et samfund, som ser frem til Jesu snare genkomst og forbereder sig til at møde ham. Du har taget på dig det folks navn, som bestræber sig på at vise sin bekendelse, et folk, som er pilgrimme i denne verden og ser frem til et bedre hjem. Som et "lille barn" i denne menighed, vil du for hver dag vokse, idet du lærer mere om himmelens vilje med dit liv. Hele himmelen fryder sig over, at du er en af dem "som holder Guds bud og har Jesu vidnesbyrd." (Åb. 12,17)

Som en forkynder af evangeliet, og som repræsentant for denne organisation, formaner jeg dig:

1. Værn altid om dit menighedsmedlemskab idet du betragter dig som at være et medlem af Guds sidste menighed.

2. Brug tid til bibelstudium og bøn hver dag som personlig helligelse.

3. Opret familiealter i dit hjem og hav morgen- og aftenandagt med din familie.

4. Bestem dig for, at din kristne vækst skal blive ved med at vokse ved, at du er tilstede ved menighedens sammenkomster. Gør sabbatsskolen, gudstjenesten og bønnemødet til en del af ugens aktiviteter.

5. Tag del i menighedens aktiviteter. Brug din tid og dine talenter som en arbejder i Guds værk.

6. Vær omhyggelig med at repræsentere menigheden på rette måde i alt, hvad du gør, da du ved og tror, at du repræsenterer Gud i alt, hvad du gør.

7. Når du trænger hjælp, må du føle dig fri til at opsøge din åndelige vejleder og tale om dine problemer. Hvis du har brug for yderligere hjælp, bør du opsøge din pastor. Han vil altid være glad for at kunne hjælpe dig.

8. Hav tro på Gud, stol altid på hans magt til at hjælpe dig. Vær overbevist om, "at han, som har begyndt den gode gerning i jer, vil fuldføre den indtil Jesu Kristi dag." (Fil. 1,6)

Formaning til den åndelige vejleder

Du er blevet udpeget til et meget ,betydningsfuldt arbejde. Dine brødre stoler på dig. Du har fået et helligt ansvar at elske, opdrage og opmuntre den, som er betroet i din omsorg på den kristne livsvandring.

Du, som har erfaret det kristne livs vækstglæder, har fået det privilegium at dele den erfaring med dem, som er nybegyndere på denne vej, hvor deres lys skal blive større. Deres voksende erfaring er fyldt med mange farer, hvoraf skuffelser og mismod ikke vil være de færreste. Himmelen ønsker, at du skal være en _ælp, så vejen ikke bliver så vanskelig.

Som en forkynder af evangeliet og som en sjælevinder formaner jeg dig til de næste tolv måneder:

1. I venlighed og kærlighed at være en ven for den, som er blevet betroet i din omsorg.

2. At bede meget i dit eget lønkammer for den, som er betroet i din varetægt.

3. At tage tid til ofte at besøge den, som er betroet i din varetægt. Inviter ham til dit hjem. Hvis det er muligt bør du indbyde ham til at spise et måltid hos dig.

4. At have omsorg for ham ved menighedens møder. Sæt dig ved siden af ham og få ham til at føle sig velkommen.

5. Hvis han ikke er tilstede ved et møde, må du enten ved besøg eller pr. telefon lade ham forstå, at du savnede ham.

6. At vise ham almindelig interesse. Pas på, at du ikke blander dig i private forhold

7. Altid at være et eksempel for ham og opmuntre ham til i alle ting at se på Jesus som et eksempel på sin kristne vandring.

8. At præsentere ham for andre menighedsmedlemmer. Sørg for at han bliver sat ind i menighedslivets funktioner.

9. så meget som du kan at hjælpe ham med hans problemer. Spørg din pastor om råd, hvis der er noget at større betydning.

10. Hvis du skulle flytte indenfor de næste tolv måneder, må du sørge for at informere pastoren om det. Da vil han sørge for, at en anden overtager din opgave.

Menighedens interessekartotek

Dette er til menighedens besøgs-kartotek. Det må forblive i menighedens besiddelse, selvom pastoren flytter til et andet distrikt. Disse kort kan fås ved henvendelse til konferenskontoret.

..... Etternavn	..... Fornavn	..... Dato	..... Menighet
Adresse			Til .....
INTERESSE-KOORDINATORS KARTOTEKKORT			
Navnet gitt inn av:			
Adresse			Til .....
Ytterligere SDA-kontakter:			
En personlig kristen	☐	Alder	KONTAKTKILDE ☐ Tidligere SDA ☐ Bibelgaven ☐ Brevskolen ☐ Offentlig virksomhet ☐ Bok-kunde ☐ T.T.-abonnent ☐ Misjonsinnsamlingen ☐ SDA-slektning ☐ Annen kontakt (se opplysninger)
Holder sabbat	☐	Familieforhold	
Ønsker menighetstilslutning	☐	Religiøs bakgrunn	
Ønsker flere besøk	☐	Bibelstudier	
Ønsker dåp	☐	Kommer til gudstjeneste	
Andre opplysninger:		Kommer til off. møter	
.....			
.....			
.....			
.....			
Menighetsevangelisme — kort nr. 1			

BESØKERS INTERESSERAPPORT			
Navn	Navn		
(På den som skal besøkes)	(På besøker)		
Adresse	Adresse		
.....	.....		
Telefon	Telefon	Dato	
Kontaktkilde og opplysninger:			
.....			
.....			
BESØKERS OPPLYSNINGER			
Tidspunkt den interesserte ble funnet hjemme ved første besøk: Tid			Dag .....
En personlig kristen	☐	Alder	
Holder sabbat	☐	Familieforhold	
Ønsker å slutte seg til menighet	☐	Religiøs bakgrunn	
Ønsker flere besøk	☐	Arrangert bibelstudier	
Ønsker dåp	☐	Kommer til gudstjeneste/sabbatsskole	
		Kommer til offentlig møte	
Gi andre opplysninger på baksiden av kortet			
Menighetsevangelisme — kort nr. 2			

Uge nr	Materiale, som må gennemgås i klassen	Studiemateriale	At lære udenad
1	Indledning og "omrids af et besøg" fra tillægget.	Kapitlerne "Kraft til at vidne" og "Nyt liv i Kristus"	1 Joh. 4,8, Rom 3,23 Afsnittet "En disposition af lære udenad"(se kap. 5, side)
2	Et tilbageblik på "Omrids af et besøg". Præsentation af evangeliet. Quiz.	Kapitlet "Dit personlige vidnesbyrd". Forbered et tre minutters vidnesbyrd.	Joh. 3,16, Rom. 6,23 Præsentationen af evangeliet må begyndes at læres udenad.
3	Enhver oplærer giver sit vidnesbyrd. Arbejd med at lære udenad.	Kapitlet "Hvordan man kan lede et menneske til Kristus".	Ef. 2,8-9
4	Arbejd med at lære udenad. Quiz.	Kapitlet "Til alle - overalt"	1Joh. 5,11-13
5	Arbejd med at lære udenad. Quiz.	Læs igen: Kapitlet "Hvordan man kan lede et menneske til Kristus".	Rom. 2,4
6	Arbejd med at lære udenad. Præsentation af evangeliet.	Praktiser præsentationen af evangeliet.	Åb. 3,20
7	Arbejd med at lære udenad Praktiser præsentationen af evangeliet.	Kapitlet "Søgen efter sjæle" Praktiser præsentationen af evangeliet.	Heb. 2,3
8	Gennemgå alt, som skal læres udenad. Praktiser præsentationen af evangeliet.	Kapitlet "Hvordan man skal behandle specielle situationer"	Joh. 1,12 Joh. 14,15
9	Gennemgå alt, som skal læres udenad. Praktiser præsentationen af evangeliet.	Kapitlet "Brugen af illustrationer" Forberedelse til at give en delvis præsentation af evangeliet.	Jer. 31,33 Sal. 40,8
10	DEN, SOM BLIVER OPLÆRT, GIVER VIDNESBYRD I HJEMMET Gennemgå alt, som skal læres udenad. Praktiser præsentationen af evangeliet.	Kapitlet "Fra bekendelse til medlemskab i menigheden"	Joh. 6,47
11	DEN, SOM BLIVER OPLÆRT, GIVER I DET MINDSTE EN DEL AF PRÆSENTATIONEN AF EVANGELIET I HJEMMET. Gennemgå alt, som skal læres udenad. Gennemgå svage punkter.	Kapitlet "Programmet startes"	2 Kor. 5, 17 2 Pet. 3,18
12	DEN, SOM BLIVER OPLÆRT, GIVER HELE PRÆSENTATIONEN AF EVANGELIET I HJEMMET. Arbejd med svage punkter.	Praktiser hele præsentationen af evangeliet tre gange.	Fil. 4,13

BEMÆRK: Demonstration af, hvad man kan sige ved døren og i besøgets forløb, kan udføres af to deltagere foran klassen.